Y. Ergündoğan
tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN YOLU 47

17 OCAK 1978
400 KURUŞ

Geçmişe sünger çekilemez

Halkımız er geç işkencecilerden, faşist katillerden döktükleri kanın hesabını soracaktır

Ecevit, ilk hükümeti kurduğunda "Geçmişe sünger çekme" şiarıyla ortaya çıkmış, faşist katilleri, işkencecileri, kontr- gerilla, eli kanlı halk düşmanlarını halkın öfkesinden korumaya çalışmıştı. Şimdi zorda kalınca yarım ağızla " gerekirse geçmişi de deşeriz" demektedir. Hükümet programına da ne anlama geldiği bilinmez bir şekilde "milli istihbarat örgütünün siyasete karışması önlenecektir" gibisinden bir cümle konmuştur.

Böyle yapmakla gerçekler kimden saklanmaya çalışılıyor ? Gerçekler gizlenebilir mi ? Çektiği bunca zulüm ve baskı halka unutturulabilir mi ? madem ki, MİT şimdiye kadar siyasete karışıyordu, bunların ne olduğu derhal halka açıklanmalıdır. Bunu en iyi bilecek olan da başbakanın kendisidir. Devrimcilere, yurtseverlere yapılan bunca işkencenin ardında MİT yok mudur ? 1 Mayıs katliamının tertipçisi MİT değil midir? Birçok devrimcinin katili eli kanlı MİT elemanları değil midir? Bunlar artık günlük gazetelerin bile sayfalarında yer alan gerçeklerdir.

Halkımız 12 Mart zulmünü unutmadı. Bu zülüm aynı şekilde devam ediyor. Kontr-gerilla işkencehaneleri hala faaliyettedir, işkence dayak, falaka devam etmektedir. Üstüne üstlük devrimciler sokaklarda, evlerinde "bilinmeyen" kişilerce öldürülmekte, bütün bir mahalle halkı polis kordununa alınmakta, uzun menzilli silahlarla gelişigüzel taranmaktadır. Kürt köylüleri üzerinde jandarma zulmü devam etmektedir. Tüm bunlar ortadayken ve şimdiye dek halktan gizlenen gerçekler bir bir ortaya çıkarken, Ecevit'in yarımağızla söyledikleri gerçekleri gizlemenin, faşist diktatörlükle uzlaşmasının ifadesinden başka birşey değildir.

Halkımız bütün gerçeklerin açıklanmasını, tüm işkencecilerden katillerden hesap sorulmasını istiyor. Ve halkımız bunca zulmü unutmamaktadır, er geç hesabını kendi elleriyle soracaktır.

Yeni hükümet programı emperyalizme ve faşist diktatörlüğe teslimiyeti ifade ediyor

● YENİ HÜKÜMET PROGRAMI , YILLARDIR HALKA VE ONLARIN FEDAKAR EVLATLARI, DEVRİMCİLERE SALDIRAN FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİNE, ONLARIN DEVLET ÇARKI İÇİNDEKİ DESTEKÇİ YUVALARINA KARŞI, HİÇ BİR CİDDİ MÜCADELEYİ GÜNDEMİNE KOYMAMIŞTIR. FAŞİST KATİLLERE, İŞKENCECİLERE, MİT'ÇİLERE, KONTR-GERİLLA ÜSLERİNE VE GEÇMİŞTEKİ SUÇLARINA KARŞI HİÇ BİR CİDDİ TEDBİRİ İÇİRMEMEKTEDİR. GEÇMİŞE SÜNGER ÇEKME SİYASETİNİN SONUCUNU 1974'DEN BU YANA GÖRDÜK; YÜZLERİ BULAN SİYASİ CİNAYET, İŞKENCEYLE KATLETME, POLİS DAYAĞI, 1 MAYIS'TA, ELAZIĞ'DA VE BİR DİZİ OLAYDA KİTLE KATLİAMI DENEMELERİ ... BUGÜN İŞKENCECİLERDEN VE FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORMAYI KENDİNE İLK İŞ EDİNMEYEN HERHANGİ BİR HÜKÜMETİN "CAN GÜVENLİĞİ" SAĞLAYACAĞI İDDİASI BOŞ BİR ALDATMACADIR. AKSİNE, MEŞRU MÜDAFAA DURUMUNDA BULUNAN HALKA, DEVRİMCİLERE , DEMOKRATLARA, YURTSEVERLERE YÖNELECEK YENİ SALDIRILARIN ZEMİNİNİ YARATIR.

● MİLLİ SAVUNMA MESELESİNDE, SOSYAL-EMPERYALİZME GÜVEN VERMEYİ, TEK BİR KAYNAĞA DEĞİL, İKİ KAYNAĞA DAYANMAYI NATO'DAN ÇIKMAYI DEĞİL, AYNI ANDA SSCB İLE DE UZLAŞMAYI PLANLAYAN GÜVENLİĞİ SÜPER DEVLETLER ARASI DENGEDE ARAYAN, ORDUNUN FAŞİST YAPISINI DEMOKRATLAŞTIRACAK HİÇ BİR GİRİŞİMİ ÖNGÖRMEYEN BİR HÜKÜMET MİLLİ SAVUNMAYI GERÇEKTE DEMAGOJİ ARACI YAPIYOR DEMEKTİR.

● BU HÜKÜMET; EMPERYALİST MALİ SERMAYEYE EL AÇMAYI PEŞİNEN BİR ZORUNLULUK GÖREN, MEVCUT EKONOMİK ÇIKMAZLARA ÇÖZÜM OLARAK "YABANCI SERMAYE" İTHALİNE BEL BAĞLAYAN, AYNI ZAMANDA ONLARIN İŞBİRLİKÇİLERİNİN EKONOMİMİZ ÜZERİNDEKİ HAKİMİYETİNE İLİŞKİN TEK BİR LAF ETMEYEN BİR HÜKÜMETTİR. IMF İLE ANLAŞMAYI ZORUNLU GÖREN, YENİ ÇARLARLA YAPILAN MİLYARLIK ANLAŞMALAR KONUSUNDA SUSAN BİR HÜKÜMET "MİLLİ SANAYİ" SÖZLERİNİ BİR KANDIRMA ARACI OLARAK KULLANIYOR DEMEKTİR. ENERJİ ŞALTERİNİ FAŞİST MC'DEN ALAN YENİ ÇARLARLA YAPILAN ENERJİ ANLAŞMALARININ İPTALİNİ İÇERMEYEN BİR PROGRAM, YABANCI PETROL ŞİRKETLERİNİN MİLLİLEŞTİRİLMESİNE DEĞİNMEYEN BİR HÜKÜMET, "MİLLİ ENERJİ POLİTİKASI" KONUSUNDA NİSBETEN TUTARLI TEK BİR ADIM BİLE ATAMAZ.

● DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜNÜ ENGELLEYEN 141. VE 142.MADDELERE KARŞI TEK BİR LAF ETMEYEN, HALKIN DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ VE ÖRGÜTLENMESİNİN ÖNÜNDEKİ ENGELLER KONUSUNDA HİÇ BİR OLUMLU TEDBİRİ İÇERMEYEN, TERSİNE DERNEKLER ÜZERİNDEKİ BASKISINI ARTIRAN, POLİS VESAYETİNİ ARTIRAN, KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ MİLLİ ZULMÜN BİR PARÇASI OLAN KOMANDO BASKISI VE TERÖRÜNÜ ONAYLAYAN ONLARIN EN DOĞAL DEMOKRATİK HAKKINA KARŞI ÇIKAN, HALKA DEĞİL, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE DAYANAN BİR HÜKÜMET DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLER KONUSUNDA HİÇ BİR CİDDİ GİRİŞİMDE BULUNAMAZ.

Binlerce öğrencinin sorunu yurtlardaki resimler değil

KAPATILAN YURTLAR AÇILMALI, FAŞİST İŞGALLER KALDIRILMALI

Yeni hükümetin Gençlik ve Spor Bakanı gösterişli bir şekilde öğrenci yurtlarında resim ve sloganların kaldırılmasını emretti ve bu emir radyolardan, televizyondan önemli bir girişimmiş gibi defalarca yayınlandı. Sanki geniş kitlelerin öğrenci yurtlarıyla ilgili meselesi buymuş gibi.

Oysa herkesçe bilinmektedir ki, öğrenci gençliğin "Demokratik Üniversite" mücadelesine en yoğun saldırılar, birçok yurdun kapatılmasıyla yöneltilmiştir. Yurtsever öğrencilerin kaldıkları birçok yurt, örneğin İzmir'de İnciraltı Yurdu, İstanbul'da Site Öğrenci Yurdu defalarca polis tarafından basılmış ve kapatılarak yüzlerce öğrenci sokakta bırakılmıştır. Yine birçok yurt faşist çetelerce işgal edilmiştir ve işgal altında tutulmaktadır. Özellikle faşist çetelerin de işgal altında bulundurdukları il yurtları faşist katillerin yuvalandıkları birer saldırı üsleri haline getirilmiştir. Faşist çeteler bu yurtların bulundukları semtlerin halkını haraca kesmekte, semtte yoğun bir terör uygulamaktadır. Binlerce öğrencinin sorunu resimler, sloganlar sorunu değil, kapatılan yurtların açılması, yurtlardan faşist katillerin temizlenmesi, faşist işgallerin kaldırılmasıdır.

Yurtların kapatılmasına karşı yurtsever gençlik kararlı bir mücadele yürüttü. Sürdürülen mücadelenin hata ve zaaflarından dersler çıkartılarak daha güçlü yürütülmelidir. Yurtların açılması için ve yurtlardaki faşist işgallerin kaldırılması için yürütülen mücadelede, geniş öğrenci gençlik kitlelerine ve faşist çetelere karşı nefreti her geçen gün büyüyen semt halkına dayanılmalıdır. Ancak böylece mücadele sürekli ve devrimci olacaktır.

KAPATILAN YURTLAR AÇILSIN !
YURTLARDAKİ FAŞİST İŞGALLER KALDIRILSIN !
YAŞASIN ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELESİ!

HALKIN YOLU

Yeni hükümetin politikası

Gazetemiz, baskıya verildiğinde yeni Ecevit hükümetinin güven oylaması henüz yapılmamıştı. Ama görünen odur ki, güven oyu alacaktır. Daha önceki sayılarımızda belirttiğimiz gibi, böyle bir hükümetin kurulması son dönemin siyasi gelişmelerinin olağan bir sorununu ifade ediyor; hakim sınıfların geniş kesimlerinin tercihi içinde bulunduğumuz dönemi reformcu bir siyasi iktidarla beraber yürümektir. Yeni hükümetin temel işlevi de bellidir: kısmi tavizlerle kitle mücadelesinin bastırılması, faşist diktatörlüğün demokratik süslerle örtülmesi ve mevcut düzenin sağlamlaştırılması. Yeni hükümetin programı bu işleve uygun bir niteliktedir.

Yeni hükümet, faşist MC gibi dizginsiz bir saldırı ile kitle mücadelesini bastırmaya çalışamaz. Öncelikle kitleler üzerinde etkin olan reformcu düşüncelerden yararlanmaya, "iç barış", "huzur" vb. gibi safsatalara sarılmaya çalışacaktır. MC'nin ekonomimiz üzerindeki derin tahribatından, iflas etmiş ekonomik yapıdan uzun uzun bahsedilecek, "milli çıkarlar", "ulusal birlik" adına, çalışan yığınlar fedakarlık yapmaya çağrılacaktır. Burjuvazi lokavt silahını elinde tutmaya devam edecek, işçi sınıfımız, direnişlerinde, karşısında bu silahı bulacak ama yeni hükümet "çalışma barışı" adına hemen uzlaşma sağlamak üzere meselelere el atacaktır. DİSK ve TÜRK-İŞ içindeki/reformcu sendikacılara da şüphesiz ki, bu işte önemli görevler düşecek. Diğer yandan siyasi taleplerle harekete geçen, faşist baskı ve saldırı ve cinayetlere karşı ayağa kalkan kitlelere karşı, MC'nin hayaleti ve askeri-faşist diktatörlük hayaleti gösterilerek sabır tavsiye edilecektir. Hatta hükümetin tek başına CHP tarafından kurulmadığı bile (geçmişte olduğu gibi) gerekçe olacaktır. "Parlamenter demokratik düzen"in esenliği için kitleler sessizliğe çağrılacaktır. En önemlisi, devrimciler, özellikle proleter devrimcilerin yığınlardan siyasi tecriti ve buna bağlı "fiziki tecriti" esas alınarak yığın mücadelesi baltalanmaya çalışılacaktır. Bunun için, faşist çetelerin provakasyonlarında, maceracı grupların eylemlerinde, polis provakasyonlarında gerekçe bulunmaya çalışılacaktır. Daha şimdiden faşist cinayet şebekeleri ile saldırıya uğrayan

De.sa.4'de

Faşist cinayet şebekeleri, İstanbul'da iki devrimciyi daha katletti :

GÖKHAN YÜKSEL

İki devrimci daha, faşist cinayet şebekeleri tarafından 13 Ocak günü bir taksiden açılan yaylım ateşi sonucu sokak ortasında katledildi.

Öğrenci gençliğin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde verdiği şehitlerin kanı yerde kalmayacaktır. Halkımız bunun hesabını soracaktır.

Faşist katil şebekeleri, barış" çağrıları ile değil, halktan kuvvet alan tutarlı bir mücadele ile dağıtılabilir.

Faşist MHP, yaptığı çağrılarda da yalan söylüyor. Türkeş, siyasi cinayetlere karşı olduğunu her açıkladığında birden fazla yurtsever alçakça öldürülmektedir. Faşist Türkeş ve onun partisi faşist MHP'nin siyasi cinayetlerinin devamını engellemek için onlar yuvalandıkları mevzilerden engellenmeli sökülüp atılmalıdır.

Faşistlerin sokak ortasında gü

De.sa.4'de

KIBRIS SORUNU İŞGAL ALTINDA ÇÖZÜLEMEZ

Yeni Ecevit hükümeti kurulur kurulmaz, Kıbrıs sorunu tekrar güncellik kazandı. Birleşmiş Milletler Genel Sekreterinin de faaliyetinden anlaşıldığı kadarıyla bu sorunun çözümü doğrultusunda önemli adımların atılması beklenmektedir. Esasen MC'nin düşürülmesinde önemli etkenlerden biri de Kıbrıs sorununun şu veya bu şekil de çözümü doğrultusunda hiç bir adım atamamış olmasıydı.

Bugün ülkemizde, hakim sınıflar açısından bir "çözüm" zorunluluk halini almıştır. Çünkü, silah ambargosunun yarattığı "milli" savunma giderlerinin olağanüstü artışı, en başta döviz rezervlerinin tükenmesinde önemli bir rol oynayarak, ülke ekonomisinin döviz darboğazını artırmaktadır. Bizzat işgalin yükü çekilmez hale gelmiştir. Kıbrıs işgali sebebiyle başta ABD olmak üzere Batılı emperyalistler ekonomik baskıyı yoğunlaştırmışlardır. IMF kredileri bile, bu konuda taviz şartlarını içermektedir. ABD emperyalistleri ve Avrupalı emperyalistler, Kıbrıs sorununun bölgede Rusya'nın hegemonya planlarına ve sızmasına uygun zemin yarattığını görmekte ve bu sorunun durumlarını korumak ve sağlamlaştırmak yönünde çözümü için baskı yapmaktadırlar.

Yeni hükümet Kıbrıs sorununu barışçı bir biçimde "çözmek" için şimdi harekete geçmektedir. Bu "çözüm" özellikle ABD'nin çıkarlarına uygun bir çözümdür. Toprak tavizine dayanmaktadır. Kıbrıs sorunu özellikle Rus sosyal-emperyalizminin bölgede ve ülkemiz üzerinde hegemonyasını artırması için uygun zemin teşkil etmektedir. Onun Kıbrıs'da iki toplumu ve Yunanistan ve Türkiye'yi birbirine düşürerek bulanık suda balık avlama siyasetine hizmet etmektedir. Şimdi bu sorunun barışçı bir biçimde "çözümü" gündemdedir.

Biz bu konuda eskiden beri şu veya bu süper devletin baskısı altında gerçekleşen bir "çözüm"ün yeni çözümsüzlüklere gebe olacağını söylüyoruz. Sorunun bölge halkları yararına tek çözüm yolunun, barışçı yolla iki toplum arasında ve süper devletlerin müdahalesi dışında olduğunu savunuyoruz. Bunun için, Türkiye'nin özellikle işgalini kayıtsız şartsız bitirmesinin zorunluluk olduğunu söylüyoruz.

Şimdi barışçı görüşmelerin verimli geçmesi, çözümün bölgede ülkeler yararına gelişmesinin ilk şartı bellidir; Kıbrıs'tan Türk birliklerinin çekilmesi.

Barolar Birliği; Korkunç terörün kaynağı olan Kontr-Gerilla örgütü derhal ortadan kaldırılmalıdır dedi

Türk Barolar Birliği XI Genel kurulunda kabul edilen bildiride, 141, 142 ve 163 maddelerin de kaldırılması istendi.

Bildiri de "Genel kurul bu amaçla terörün asıl kaynağını oluşturan ve cinayet mangalarına yön veren bütün odakların ve özellikle kontrgerilla adıyla bilinen hukuk dışı örgütün ortadan kaldırılması gerektiği inancındadır " denilmiştir.

12 Mart'ın karanlık güçleri her geçen gün tecrit oluyor. Bu karanlık güçler, 1 Mayıs Taksim mitinginin kana bulunmasında da önemli 'görevler !' ifa etmiştir. Yurtsever-demokrat hukukçuların Barolar Birliği'nin Kongresinde yükselen bu seslerini destekliyoruz.

Tüm yurtseverler ve demokratlar, faşizme ve sosyal- faşizme karşı gizli-açık cinayet ve terör şebekelerinin dağılması, tüm siyasi tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılması için mücadeleye çağırıyoruz !

CİNAYETLERE KARŞI HALKIN DİRENİŞİNİ BALTALAYANLAR, ANCAK "CAN GÜVENSİZLİĞİ"Nİ SAĞLARLAR

Yeni Ecevit hükümeti proğramını ortaya koydu. Bu proğram, CHP'nin özellikle erken seçim döneminden bu yana izlediği, iki süper devlet ve işbirlikçileriyle uzlaşma, halkın mücadelesini bastırma siyasetinin ifadesidir. Aynı zamanda, CHP'nin "düzen değişikliği" nden sadece CHP'nin hükümet olmasını anladığının da. CHP, erken seçim ihtimalinin ortaya çıktığından bu yana, emperyalistlere ve işbirlikçileri büyük burjuvazi ve toprak ağalarına, düzeni nasıl en iyi kendisinin koruyabileceğini, halkı ancak kendisinin uysallaştırabileceğini anlatmaya çalışıyordu. Hakim sınıfların genel eğilimi olan CHP-AP koalisyonuna göre, CHP'nin tek başına bir hükümet kurmasının, onların sorunlarına nasıl daha iyi çözümler getirebileceğine inandırma çabalarıyla beraber, CHP'nin sulandırılmış reform vaadleri bile budanmıştı. Artık "milli savunma", NATO içinde ama sosyal-emperyalistlere yanaşarak "güven vermeye", "düzen değişikliği", ekonomide kredi düzenlemelerine, "çıkar çevreleri" karaborsacı ve spekülatörlere (esas spekülatörler olan büyük bankalar hariç !), "toprak reformu", MC'nin toprak dağıtımının daha hızlı sürdürülmesine indirgenmişti.

CHP, kendiliğinden yükselen doğal olarak reformist sınırları aşamıyan mücadelenin de bir ifadesi oluyor, diğer yandan faşist diktatörlükle uzlaşıp, kitle hareketine set çekmeye çalışıyordu.

Şimdiki hükümet proğramı, bu genel hattın dışında değildir. Sadece, MC'nin dağılarak yıkılması, halkın faşist diktatörlüğe artan kini, CHP'yi nisbeten "radikal" kılmıştır.

Yeni Ecevit hükümeti, "can güvenliği" sağlamayı esas hedef aldığını iddia ediyor. Ama daha proğramın ilk paragrafında faşist diktatörlükle uzlaşmayı esas alıyor. "Kanun hakimiyeti", "hür ve demokratik rejim", "anayasa dışı faaliyetler" vb. muğlak ifadelerle can güvenliğinin kaynağını gizlemeye, saldırgan cinayet şebekeleriyle saldırıya uğrayanları aynı kefeye koymaya çalışıyor. Bugün faşist cinayet şebekeleri saldırılarını bütün şiddetiyle yürütüyorlar. En geniş halk kesimleri bugün saldırganları tespit etmiş durumdadır. Faşist çetelerin yuvaları ve sırtını dayadıkları güçler bellidir. 12 Mart'ların karanlık güçlerine, MİT'e ve Kontr-Gerillaya, işkencelere karşı, açık ve kesin bir tavır almamak, bugüne kadar yaşayıp gördüğümüz gibi, faşist cinayet şebekelerine göz yummak demektir. Faşist diktatörlükle uzlaşanlar, saldırganları gizleyenler, bunların sonucu ve en önemlisi, cinayetlere karşı halkın direnişini ve örgütlü eylemini baltalamaya çalışanlar, ancak "can güvensizliğinin" sorumlusu olurlar. Sivil MHP ve Ülkü Ocaklı faşist çetelerin, faşist diktatörlükle bağını gizleyen hükümet proğramı, elbetteki bizzat faşist diktatörlüğün resmi kuvvetlerinin de can güvensizliğinin sebebi olduğundan da bahsedemez. Sömürü, zulüm ve baskıya karşı ayağa kalkan, gecekondu yıkımına karşı duran yığınlara, toprak ve özgürlük için mücadele eden yoksul köylülere, milli zulme direnen Kürt ulusuna karşı, panzer, cop ve otomatik silahlarla "harekat"lar düzenleyen kuvvetler de can güvensizliğinin kaynağıdır.

Ecevit hükümeti, can güvenliğini nasıl sağlayacak? Programda buna verilen cevaplar belli; CHP'nin eskiden beri tekrarladığı ve daha önce azınlık hükümeti kurulurken öne sürülen, 'yasaların her kese, her düşünceye, her eyleme eşitlik ve etkinlikle uygulanması' ve 'iç güvenlik kuvvetlerinin kesin tarafsızlığına' dayanan tedbirlerle! Emperyalist ve sosyal-emperyalist talana, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının sömürüsüne karşı mücadeleye atılan yığınlara karşı faşist diktatörlüğün 'güvenlik kuvvetleri' nin tarafsızlığının nemenem birşey olduğunu bir yana bırakalım. Bu sınırdaki tedbirlerle sadece cinayet şebekelerine cesaret verilmiş olur. Hele hele bu proğramın icrası, azınlık hükümeti iken yapılan uygulamalar türünden (duvar yazılarının gösterişli törenlerle silinişi, afiş temizlemesi, 12 Mart'vari yakalanan 'anarşist' reklamları, dernek basmalar, devlet dairelerindeki kısmi atamalar vb) şeylerle faşist cinayet şebekelerini geriletemez bile. İşkencecilerden hesap sormayı, faşist cinayet şebekelerinin dağıtılmasını, Ülkü Ocakları ve MHP'nin kapatılmasını acil olarak savunmayan bir hükümet can güvenliği için tek bir tutarlı adım atamaz. Yeni hükümet, bir cinayet ve işkence örgütü olan MİT'e karşı "yönlendirme çalışmaları yapmasını engelleme" dışında hiç bir şey söylemiyerek, can güvenliğine sahip çıkamıyacağını, aksine MİT'le birlikte devrimcilere ve özellikle proleter devrimcilere de saldıracağını ilan ediyor.

Bugün, faşist MC, en başta, halka yönelttiği saldırıların altında kaldı. Halkın faşist diktatörlüğün resmi ve sivil çetelerinin saldırısına karşı yükselen muhalefetini, hükümet olmanın aracı haline getirmeye çalışan, genel "anarşi vb" beylik laflarıyla aynı zamanda halkın en bilinçli kesimlerine de saldırmayı uygun gören yeni hükümet, "can güvenliği" sorunu gibi diğer önemli sorunlarda da kitlelerin taleplerine karşı durmaktadır.

Pahalılık ve Yoksulluk Gün Geçtikçe Artarken :

"Sosyal Güvenlik" Tedbirleri emekçilerin hayat şartlarında değişiklik getirmeyecektir !

Sosyal Güvenlik Bakanı Hilmi İşgüzar, en düşük işçi emekli aylığının 1800 liradan 2310 liraya yükseltilerek, işçi emekli aylığının 510 lira arttırıldığını açıklamış, ayrıca tarım işçileri dışında günlük, haftalık ve aylık olarak belirli bir ücrete dayanmayan, belirsiz zaman ve miktar üzerinden ücret alanların günlük ücretlerinin 110 liraya çıkarılmasına ait kararnamenin, Cumhurbaşkanının onayına sunulduğunu bildirmiştir

Bu kararnamede belirtilen hakların emekçilerin hayatında köklü hiçbir değişikliğe yol açamayacağı bir yana, bu belirtiler hakların onaylanması halinde dahi bunların hayata geçirilebileceği de hayal ürünüdür. Artan hayat pahalılığı ve yoksulluk karşısında 510 liralık işçi emekli aylıklarındaki artış sözü edilen emekcilerin hayat şartlarında kesinlikle önemli bir değişikliğe yol açmayacaktır.

Emekçiler sözü edilen bu vaadleri ve sözü edilmeyen haklarını elde edebilmek için örgütlenmeli. Var olan örgütlerinin kendilerinden yana olmayan yöneticilerini değiştirmeli ve böylece mücadeleye atılmalıdır. "Hak verilmez alınır" sözünü mücadele ederek başarıya ulaşan emekçiler çok iyi kavramışlardır.

Sözü edilen kararname tarım işçileri için ise bir şey getirmemektedir. Oysa çalışanların en yoksul kesimleri tarımda çalışan işçilerden oluşmaktadır. Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın kararnamesi, tarım işçilerini en ağır sömürü şartları altında bırakmakta hiçbir "sakınca" görmemektedir. Tarım işçileri kendileri hakkında düşünülenleri iyi kavranmalıdır. Onlar için sağlam adımlar, örgütlenmekten ve hakları için mücadeleye atılmaktan geçer. Aynı zamanda onlar gaspedilen hakları için mücadelelerini sosyal kurtuluş için mücadele ile birleştirdiklerinde, başarılı olacaklarını iyi kavramalıdırlar.

Tarım emekçileri için yıllardır çıkartılmayan Tarım-İş Kanunu bir an önce çıkarılmalı ve tarım işçileri bu uğurda da esas olarak kendi güçlerine güvenerek mücadeleye atılmalıdırlar.

Bütün emekçiler sosyal hakları uğruna mücadelelerini sosyal kurtuluşun ilk adımı olan, Demokratik Halk İktidarı mücadelesi ile birleştirdiklerinde başarıya ulaşacaklardır.

Bunun için ;

Halkın Yolu 1.sayısında sosyal güvenlikle ilgili olarak, Demokratik Halk İktidarı proğramına şu maddeyi koymuştur :

" Demokratik Halk İktidarı, işsizliği önleyecek, "Herkese yeteneğine ve gücüne göre iş' şiarını gerçekleştirip, eşit işe eşit ücret ilkesini uygulayacak; bütün çalışanların haftada en az 36 saat dinlenme ve senelik izin hakkını ve 8 saatlik işgünü, bütün çalışanlar için uygulanacak, bütün çalışma alanlarında iş güvencesine ve can güvenliği sağlayacak, grev hakkı korunacaktır. Çalışanların ücretleri üzerindeki her türlü ağır ve dolaylı vergiler kaldırılacak, servete göre alınan tek bir kademeli vergi sistemi yerleştirilecektir."

Tüm çalışanların sosyal güvenliği için, Demokratik Halk Devrimi uğruna yürüttüğümüz mücadeleye mümkün olduğu kadar çok emekçiyi seferber edelim !

Bornova'da Hacettepe olaylarını protesto yürüyüşü yapıldı

NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE
HALKIN YOLU

Faşist MC halkın yükselen mücadelesi karşısında çatırdadıkça, halkımız üzerindeki baskısını bir kat daha artırarak, saldırılarını yoğunlaştırdı. Faşistler yurtseverlere, demokratlara, devrimcilere ve kendilerinden olmayan herkese saldırıyorlar. Faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçlerinin semtlerde, fabrikalarda, köylerde okullardaki baskı ve zulmü gün geçtikçe dayanılmaz bir hal alıyor. Ancak yiğit halkımız yılmıyor, mücadelesine devam ediyor.

Halktan tecrit olmuş faşistler, demokrat yurtsever öğretim üyelerine de saldırıyor. İşte Doç. Dr. Orhan Yavuz ve geçenlerde Hacettepe Üniversitesi öğretim üyelerinden Yalçın Sanalan...

Faşistler Yalçın Sanalan'ı demokrat yurtsever olduğu için, halkını sevdiği için evinde kurşunlayıp, ağır yaraladılar. Bu tüm yurtta geniş tepkiler uyandırdı. Ve yurtsever, demokrat, devrimciler tarafından protesto edildi. İşte bu protesto eylemlerinden biride 29 aralık perşembe günü İzmir'de yapıldı. Ege Üniversitesinin tüm fakülte ve yüksekokullarında forumlar düzenlendi bu forumlara öğretim görevlileri, öğrenciler katıldılar. Forumlarda söz alan öğretim görevlileri öğrencilerin önerdiği, Bornova Atatürk anıtına kadar yürüyüşü; izin alınmadığı için katılamayacaklarını, izin alındığı takdirde katılacaklarını açıkladılar.

Arkasından alınan kararla E.Ü. Tıp Fakültesi Hastanesine kadar yüründü ve İzmir-Ankara yolu kesildi. Ancak bu eyleme sadece öğrenciler katıldığı, (öğretim görevlisi-veli-öğrenci dayanışması sağlanamadığı için), devrimci disiplinin sağlamadığı, kendiliğinden bir hareket olarak kaldı ve istenilen düzeye ulaşılamadı.

Bornova halkı böyle bir gösteriyle uzun bir süredir ilk defa karşılaşıyordu ve NE ABD NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE sloganı Bornova sokaklarında yankılanıyordu. Ve halk sokaklara dökülmüş, pencere ve balkonlardan sarkmış, tepkilerini yer yer alkışlarla yer yer de yürüyüşe katılarak belirtiyorlardı.

Ancak dünkü yol kesme eyleminden yeterince dersler çıkaramamıştık ve yine bu dayanışmanın (öğretim görevlisi-veli-öğrenci) önemli faktörü olan veliler unutulmuştu. Bir gün önceden bu dayanışmanın progaganda ve ajitasyonu yeterince kitleye kavratılamamıştı.

Olayın muhtevasından özlü bir şekilde bahseden ve esas olarak halka hitap eden bildiri dağıtıldı ve halk bu bildiriyi olumlu karşıladı.

Ortayolcuların küçük burjuva ihtilalci çizgilerinden kaynaklanan ve sosyal-faşistlerin Rusya'ya kölelik kokan sloganlarının yanı sıra, "Zamlara Hayır İşsizliğe Son"," Gecekondu Yıkılmaz Halk Bunu Unutmaz","Tüm Halka İş ve Can Güvenliği","Hacettepe Açılsın","Umut Halkın Ellerindedir","Öğrenim Özgürlüğü Can güvenliği","Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye","Kahrolsun Faşist Diktatörlük","Kahrolsun Faşizm Sosyalfaşizm" gibi halkın somut taleplerinden kalkan sloganlarımız halk tarafından büyük ilgiyle karşılandı. Ancak halka ulaşan sloganlarımız, halkın elinde maddi silah haline geldi mi? Bu yürüyüşün dar sınırlılığı ve baştan beri sıraladığımız hata ve zaafların yanı sıra ortayolcu ve sosyal faşistlerin tutumlarıyla başarılamadığı ortadadır. Proleter devrimciler, kitlelerle devrimci bir tarzda bütünleşip, onları devrimcileştirip, tüm eylemlerini iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı yurtsever anti-faşist halk cephesinde birleştirmek zorundadırlar.

YAŞASIN ÖĞRETİM GÖREVLİSİ-VELİ ÖĞRENCİ DAYANIŞMASI!
YAŞASIN YURTSEVER ANTİ-FAŞİST HALK CEPHESİ!
TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!
HACETTEPE KAPATILAMAZ!
ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ CAN GÜVENLİĞİ!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!
NE ABD NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

İzmir'den Halkın Yolu'nda
mücadele eden
proleter devrimciler

Urfa Halfeti'den yurtsever lise öğrencileri

Faşist baskılara arşı protesto yürüyüşü düzenlediler

Bizler Urfa ilinin, Halfeti Lisesi öğrencileriyiz.

Okulumuzun 650 kişilik bir mevcudu vardır. Okulumuzda 9 tane yurtsever, demokrat, anti-faşist düşüncelere sahip hocamız vardır.

Bu 9 hocamızı, okulumuza çok görüp görevlerinden alıyorlar. Zaten birçok dersimiz boş geçiyor. Bu hocaların 6 tanesini şuralara sürgün ettiler. Bir tanesini Ağrıya, ikincisini Van'a, üçüncüsünü Hakkari'ye dördüncüsünü Tunceli'ye beşincisinin yeri daha belli değil.

Sürgün hocalarımızın yerine, faşist, gerici, yobaz ve düzenin köpekliğini yapan azılı kişileri gönderiyorlar. Gayeleri burada yoksul halk çocuklarını öğretim ve eğitimden geri bırakmaktır; kazamıza huzuru bozmak için özel olarak geliyorlar. Faşistler göreve başlamadan önce Gaziantep Ülkü Ocakları tarafından başarı mektubu geliyor. Bu mektubun içinde 2 tane tebrik, tebriklerin üzerinde yazı şöyledir: Tanrı Türkü Korusun, Milliyetçi Türkiye (kurt resmi dahildir).

Bizim verdiğimiz mücadele, süper devletlere, faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı verilen mücadelenin bir parçasıdır.

Bizler Halfeti Lisesi öğrencileri olarak, Halfeti halkı ile bir protesto yürüyüşü düzenledik. Yürüyüş dağıldıktan sonra, yani 27.12.1977 günü öğrenci arkadaşlarımızın evleri basılarak 13 arkadaşımızı alıp karakola götürdüler. Bizleri karakolda hücreye attılar. Hücrenin içi sıfırın altında 9-10 derece soğuklukta idi.

Arkadaşlarımızın bir çoğu hücrede hastalandı, hastalığımız tedavi edilmeden cezaevine atıldık.

Yatmakta olduğumuz Halfeti Cezaevinin faşist başgardiyanının oğlu da Birecik Ülkü Ocakları Başkanıdır.

Cezaevinin ufak bir avlusu vardır. Gündüz avluda dolaşıyoruz. Akşamları saat 16-17 sıralarında cezaevinin kapısı kapanıp sabah saat 7-8 sıralarına kadar kapalı kalıyor. Tuvalet avlunun bir köşesindedir. Gece tuvalete gidemiyoruz. Tuvaletimizi koğuşun içinde yapıyoruz. Kısacası bir çok baskı ve zorlukla karşı karşıyayız.

Tüm halkımıza sesleniyoruz, birleşelim, faşizme karşı birleşik bir cephe oluşturalım.

Ülkemizi süper devletlere peşkeş çeken işbirlikçileri kovalım.

Bu baskıları bizi yıldıramaz.

Emperyalistler, yükselen mücademiz karşısında başarısızlığa uğrayacaklardır.

KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER !
İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULSUN
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !
GENÇLİĞE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ VE CAN GÜVENLİĞİ !

URFA-HALFETİ'DEN
YURTSEVER LİSE ÖĞRENCİLERİ

Gaziantep sağlık kolejindeki faşist baskılara son

Bizler Gaziantep Sağlık Koleji'nde okuyan bir grup proleter devrimci öğrencileriz. Okulumuzda faşist baksı ve terör gün geçtikçe artıyor. Bize zorla kendi ideolojilerini kabul ettirmek istiyorlar ve ders yerine sınıflarda milliyetçilik propagandaları yapıyorlar. Bu da ancak sempatizanları etkileyebilir. Öğrencilere gözdağı vermek ve tehdit etmek için sözler söylüyorlar. Sizleri okuldan atacağız diyerek yoksul halk çocuklarını etkiliyorlar. Bu sözler yoksul halk çocuklarını zor duruma düşürüyor. İstemeye istemeye kabul ediyorlar verdiklerini.

Faşist hocalar sınıflara gelip hiç bir zaman eşitlik, sağlanamaz. Bu, mantığa hiç bir zaman sığmaz diye öğrencileri aşılıyorlar. Bütün yatakhanelere, sınıflara kendi ajanlarını yerleştiriyorlar. Bunlar konuştuklarımızı idareye bildiriyor. Böylece bize baskı yapmalarını sağlıyorlar okulda işçilere para vermemek için işçi alıp çalıştırmıyorlar. Bunların yerine öğrencileri çalıştırıyorlar. Tüm okulu saatlerce yıkayıp temizliyoruz. Bulaşık tabaklarını bile bize yıkatıp bir köle muamelesi yapıyorlar.

Hasta olan öğrencileri doktora yollamıyorlar. Yollasalar bile ilaç alacak paramız yok diye bağırıyorlar. Zaten hastanede, nereli olduğumuzu soruyorlar, sonra muayene bile etmiyorlar.

Dışardaki olaylarda, okulun kapısını açıp okula faşist öğrencileri alıyorlar. Yoldaşlarımızı öldüren katiller kendi aramızda saklanıyor. Ortalık sakinleşince sanki biraz evvel adam öldüren kendileri değilmiş gibi çıkıp gidiyorlar. Bununla da kalmayıp öğrencilerin dosyalarını incelettirip gerekirse fotoğraflarımızı gösterterek bizi tanıtıyor ve çarşı iznine çıktığımız zaman komandolar bizi izleyip gittiğimiz yerleri tespit ediyorlar. Bundan dolayı bütün herşeyden geri kalıyoruz ne bir kitap ne bir dergi, ne de bir gazete okuyamıyoruz. Biz sadece Halkın Yolu'nun kızıl rengini bile görsek güçleniyoruz ama biz bunu bile göremiyoruz. Ayda bir elimize geçerse aç gibi dergiye saldırıyoruz. Bir dergi elden ele dolaşıyor. Herkes bir göz atıyor. Yani demek istediğimiz Halkın Yolunun tabanı gittikçe artıyor. Bu zorlu şartlar altında biz Halkın Yolu'nu yine okula getiriyoruz. Ve okuyoruz. Halkın Yolu'nu bizim okumamızı hiç kimse engelleyemez. Halkın Yolu oku okut. Halkın Yolu'nun yüce Marksist-Leninist çizgisine ve Mao Zedung düşüncesine sonsuz saygımız var. Bu ideolojiyi sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız. Faşistlerin yaptığı baskı ve zülüm bizi hiç bir zaman yıldıramaz yıldırmayacakta. Onlar ne kadar kendi fikirlerini verseler bize su gibi gelir. Geçici bir şeydir. Ancak biz ustalarımızın yolunda yürümeye kararlıyız. Taki vucudumuzdaki canımız çıkıncaya kadar. Bizim tek sorunumuz devrimin gerçekleşmesi ezilen bütün dünya halklarının kurtuluşudur. Bizim kurtuluşumuz ancak devrimci demokratik halk iktidarıyla olur.

GAZİANTEP SAĞLIK KOLEJİ'NDEN
BİR GRUP HALKIN YOLU TARAFTARI

Yurtsever devrimci basına özgürlük!
Askeri mahkemeler basını yargılayamaz!

Bir yıldır tutuklu bulunan eski yazıişleri müdürümüz Mehmet Çerik derhal serbest bırakılmalıdır

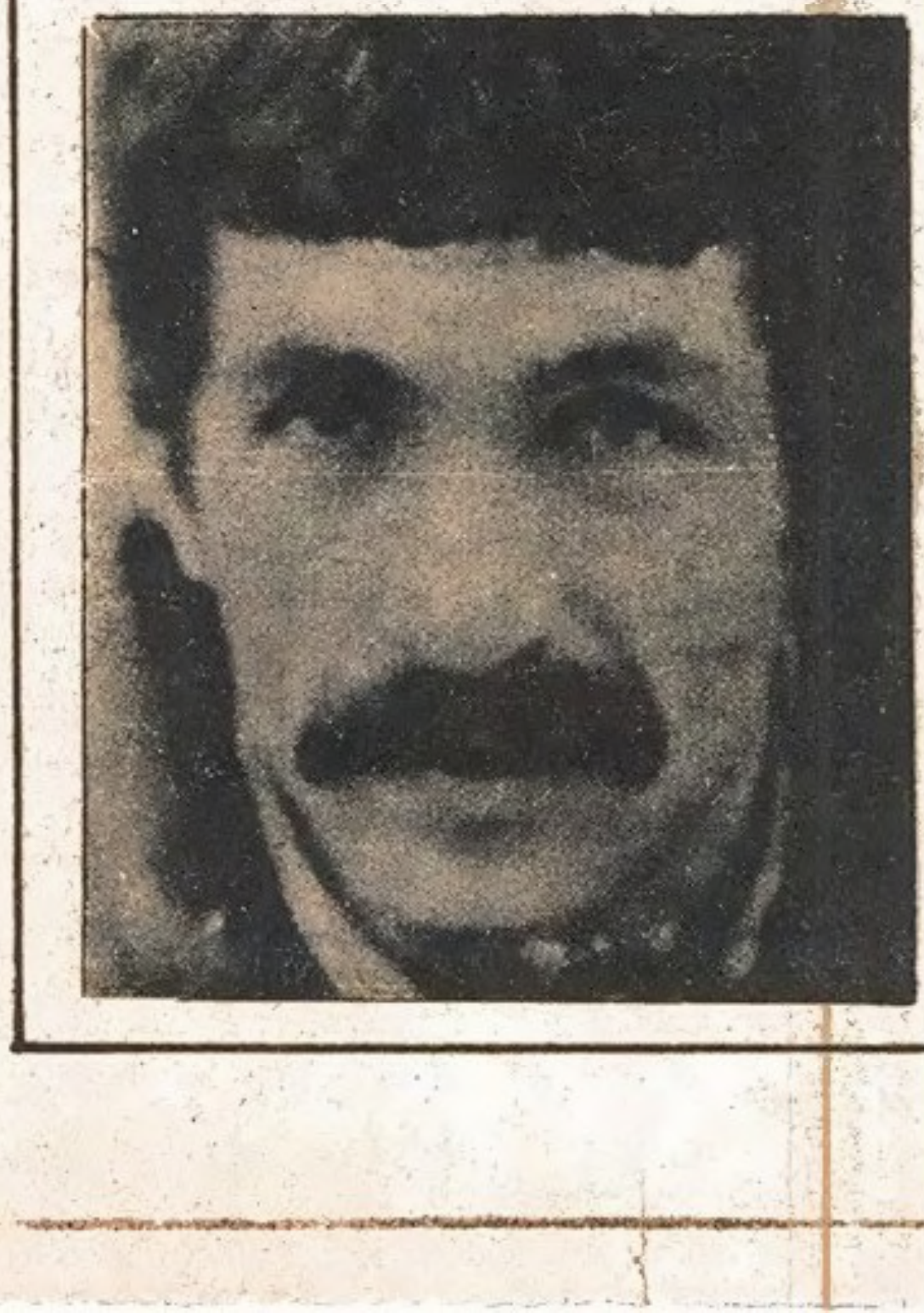

Gazetemizin eski yazı işleri müdürü Mehmet Çerik 1 yıldır Halkın Yolu'nda yayınlanan yazılardan sorumlu görülerek cezaevinde tutulmaktadır. Fikir özgürlüğünden yana olan herkes bu durumu protesto etmeli, askeri mahkemelerin basını yargılamasına karşı çıkmalı, yurtsever- devrimci basın üzerindeki baskıların sona ermesini istemelidir. Fikir özgürlüğünden yana çıkıp da bu özgürlük için mücadele vermemek demokrat olmanın asgari şartlarını yerine getirmemek demektir.

Biz Mehmet Çerik'le birlikte, düşüncelerinden dolayı tutuklu veya hükümlü bulunan bütün herkesin derhal serbest bırakılmasını istiyoruz.

Tüm devrimci, yurtsever ve demokratlar görev başına !

MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK !
VE TÜM TUTUKLU VE HÜKÜMLÜ YAZARLARA ÖZGÜRLÜK !

KAMBOÇYA İLE VİETNAM HALKLARI SOSYAL-EMPERYALİZMİ YENİLGİYE UĞRATACAKTIR

Yaşasın Kamboçya ve Vietnam halklarının birliği

Yıl 1975, aylardan Nisan, dünya haber ajansları Çinhindi'ndeki mücadeleyi Kamboçya ve Vietnam Halk Kurtuluş Ordularının Phnom Penh ve Saygon'a doğru muzaffer yürüyüşlerini veriyor. ABD emperyalistleri ve yerli uşakları satılık generaller, Saygon ve Pnom Pen'de son günlerini yaşıyorlar. Dünyanın bütün ezilen halkları ve ulusları, zorlu ve onurlu mücadelelerinde bir ışık gibi parlayan, Çinhindi halklarının bu büyük başarısını izliyor, onu örnek alıyor ve yürekleri büyük bir coşkuyla doluyor. İnsanlığın bu büyük zaferi, yeni bir dünya kurmak için ayağa kalkan Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın diğer halklarının ve diğer bölgeler halklarının kıvanç kaynağı oluyor.

Yeniye, güzele doğru atılan bu adımlar, özgürlük için verilen bu mücadeleler ne kadar da haklı! Dünyanın bu bölgesinde; zulüm, şiddet, baskı ve sömürü artık mezarlarına gömülüyor. Milyonlarca halk, yeni bir dünya için verdikleri mücadelelerin zafer adımlarını atıyorlar.

17 Nisan 1975, Pnom Pen artık gerçek sahiplerinin elinde. Büyük bir ulus küçük bir ulus tarafından yeniliyor. Kamboçya halkı zalimleri yeniyor. Ve bir kez daha tarih ve hayat emperyalistler ve uşaklarının "kağıttan kaplanlar" olduğunu ispatlıyor.

30 Nisan 1975, Vietnam Halk Kurtuluş Orduları, Saygon (Ho Şi Minh) kentindeler. Yıllarca süren Vietnam halkının haklı mücadelesi zafere erişiyor. Emperyalistler ve kuklaları bir kez daha tarihin çöplüğüne atıldılar. Bu, insanlık tarihi için muazzam bir olay, büyük bir başarıdır. Dünyanın bütün ezilen halkları ve ezilen ulusları mutludur, kıvançlıdır.

SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ KAMBOÇYA VE VİETNAM HALKLARININ DA EN TEHLİKELİ DÜŞMANIDIR

Vietnam ve Kamboçya'nın yiğit ve fedakar halkı, ABD emperyalizmine ve yerli kuklalarına karşı mücadele verirken, aynı zamanda Rus sosyal-emperyalizminin yıkıcı, baltalayıcı ve engelleyici çabalarına karşı da mücadele verdiler. Onların zaferi, aynı zamanda Sovyet sosyal-emperyalizminin de yenilgisidir. Ama o, bir kenara çekilip bir mağlubiyeti kabul etmemiştir. Hala mücadele, komplo ve entrikalarına devam etmektedir.

Konumuz açısından, Rus sosyal-emperyalizminin, Kamboçya ve Vietnam devrimleri karşısındaki tavırlarını ele almak çok yararlı olacak.

Sovyetler Birliği'nde kapitalizme geriye dönüş süreciyle beraber, modern revizyonist Sovyet yöneticileri, hem teorik, hem de pratik olarak, halkların devrimlerini engellemeye çalıştılar. Halkları, emperyalistler ve gericiler karşısında silahsız bırakmaya çalıştılar. Revizyonizmi, çeşitli ülkelerin komünist ve işçi partilerine egemen kılmaya çalıştılar. Yıkıcı ve baltalayıcı müdahaleleri Kamboçya ve Vietnam devrimlerine kadar uzanmamazlık etmedi.

Vietnam halkının ve Vietnam İşçi Partisi'nin revizyonizme karşı mücadelesi, 1960 yıllarına kadar uzanır. Uluslararası komünist harekette yaygınlık kazanan modern revizyonizme karşı mücadeleye, Vietnam İşçi Partisi de katıldı. 1963 yılı Eylül ayında, İşçi Partisi Merkez Komitesi'nin teorik yayın organı, Hok Tap dergisinde, uzun bir yazı yayınlayarak modern revizyonizmi mahkum etti. Bu yazıda, devrim, devrimci şiddet, devrimin objektif kanunları, insan toplumlarının gelişmesinde belirleyici faktörün insan olduğu savunulup, barışçı geçiş konuların da bir dizi revizyonist görüş mahkum ediliyor, Marksizm- Leninizmin saflarında kararlılıkla yer alınıyor. Vietnam halkının devrimci mücadelesine karşı sosyal—emperyalistlerin düşmanca tavrı sadece teorik olarak değil, fiili olarak da devam etti.

Ülke içinde (Kuzey Vietnam) çeşitli gerici güçlerle temas kuran Sovyet revizyonist dönekler kliği bu sağcı ve gerici güçleri partiye ve devlete karşı harekete geçirmeye çalıştılar.

Vietnam İşçi Partisi Merkez Komitesi'nin Aralık 1963'teki 9.Plenumunda da belirtildiği gibi;"ülkemizin kuzeyinde esas olarak ulusal ekonominin sosyalist dönüşümünün tamamlandığını, böylece sınıf mücadelesine gerek kalmadığı, sosyalist ve kapitalist iki yol arasında mücadele olmadığı, tarımsal kooperasyonun henüz erken olduğu... Aynı zamanda bağımsızlık ve egemenlik ruhunda eksiklik..." şeklindeki revizyonist görüşleri parti içinde egemen kılmaya çalıştılar. Bu görüşler, Merkez Komitesi tarafından şiddetle eleştirilip mahkum edildi.

Vietnam halkının ülkesini birleştirme, ABD emperyalistleri ve yerli uşaklarını yok etme, kendi kaderini eline alıp, sosyalizm yolunda yürüme mücadelesinin önüne geçemeyeceğini anlayan sosyal-emperyalistler, çok çeşitli taktikler denemeye başladılar. Bir yandan karşı-devrimci yüzlerini gizlemeye çalışıp, sosyalizm maskesi takarak, Vietnam halkının dostu görünürken, bir yandan da gizli gizli devrimi baltalamaya çalıştılar. Vietnam halkının, "kendi gücüne güvenme" insiyatifi kendi elinde tutarak zaferi kazanma ruhunu yıkmaya, zaferin ancak kendisine dayanarak ve kendi "karşılıksız yardımları"yla kazanılacağını yaymaya çalıştılar. Vietnam halkı, ileriye doğru adımlar attıkça, ABD emperyalistleri ve kuklaları her zor duruma düştükçe, ateş kesilmesine, "barışçı çözümler" aranmasını vaaz ettiler. Vietnam halkının mücadele gücünü ve azmini yıkmak için ellerinden geleni yaptılar. Vietnam halkıyla enternasyonal dayanışma içinde olduklarının yaygarasına yaparken, Vietnam halkına, işe yaramaz eski silahları (hem de çok az sayıda) yolladılar. Ve bunların daima karşılığını beklediler.

Kapitalizmin restorasyonunda önemli adımlar atılıp, yayılmacı, saldırgan emperyalist bir ülke haline geldikten sonra, dönek ve hain Sovyet yöneticilerinin ihtirası gittikçe arttı. Sadece Vietnam halkının devrimini engellemeye değil bu ülke ve bölgede ABD emperyalizminin yerine kendi hegemonyalarını kurmaya çalıştılar. Bir yandan bölgede ABD emperyalizminin hegemonyasının kırılmasını isterken, diğer yandan kendi hegemonyalarını kurmak için her metoda başvurdular. Bunun en somut göstergesi, ABD emperyalizmi yenilip Güney Vietnam'dan çekildiğinde Rus sosyal-emperyalistleri ABD'nin kullandığı en büyük deniz üssünün kendilerine üs olarak verilmesini istediler.

Güney Vietnam'ın kurtarılmasından sonra, anavatanın birleştirilmesi ve durmaksızın sosyalizmin inşasına geçme mücadelesine burunlarını soktular. Ve yine bunun ancak Sovyet "yardımıyla" olabileceğini, ancak kendilerine dayanarak bunun başarılabileceğini vaaz ettiler. Parti içindeki ve dışındaki devrim düşmanı unsuru, revizyonistleri harekete geçirdiler. Sovyetler'e dayanmamanın "karşılıksız ve dost yardımlarını" kabul etmemenin milliyetçilik olduğunun propagandasını yaptılar. Daha önceki sözümona yardımlarını bahane ederek, her şeyi kendi istediklerı gibi yaptırmaya çalıştılar. Doğru devrimci çizginin yerine, devrimin sürdürülmesini, imkansız kılacak modern revizyonist çizginin egemen kılınması için bütün güçlerini harcadılar. Vietnam halkı er geç bu karşı-devrimci çabaları da yerle bir edecektir.

Kamboçya halkının ulusal kurtuluş ve sosyalizmin inşa mücadelesi, yalnızca ABD emperyalistleri ve onların kuklalarına karşı verilmiş bir mücadele değil, aynı zamanda sosyal-emperyalizme karşı verilmiş bir mücadeledir. Kamboçya halkı, bu mücadelesinde sadece ABD emperyalistlerini değil, Sovyet sosyal-emperyalistlerini de yendi.

Kamboçya halkı, Fransız sömürgeciliğine karşı uzun süre mücadele etti. 1953 Haziranında imzalanan bir belgeyle iktidar, 9 Kasım 1953'te Kraliyet Hükümeti'ne devredildi. 1955 yılında Kamboçya bağımsız bir devlet olarak Birleşmiş Milletler Teşkilatı'na üye kabul edildi. Ve yine aynı yıl Bandung'ta toplanan Asya, Afrika konferansına katıldı. Bu konferansta kraliyet hükümeti tarafsız bir dış politika izliyeceğini açıkladı.

Kamboçya halkı, bu tarihtan itibaren bir yandan ABD emperyalizmi ve onun ülke içinde iktidarı ele geçirmeye uğraşan uşaklarına karşı, bir yandan da Sovyet dönekler kliğinin baltalamalarına karşı mücadele etti. Kamboçya halkı 1960 yılına, sınırlarında silahların patladığı bir sırada girdi. Norodom Sihanuk olağanüstü yetkilerle devlet başkanı seçildi. Bu tarihten sonra hem Kamboçya halkının ve hem de Demokratik Kamboçya Hükümeti'nin ABD emperyalistlerine ve iktidarı ele geçirmek için komplolar düzenleyen yerli uşaklarına karşı mücadelesi yükseldi. Tabii bu mücadele Sovyet dönekler kliğine karşı da yükseltildi.

Kamboçya halkının devrimci mücadelesini çeşitli entrikalar ve komplolar çevirerek ve her çareye başvurarak yok etmeye çalışan sosyal-emperyalistler, bu çabalarında da başarılı olamadılar. Hayat, Kamboçya'da hiç de sosyal-emperyalistlerin istediği gibi gelişmedi. Ve sosyal-emperyalistlerin gerçek yüzü çok açık bir şekilde ortaya çıktı. Hayat, sosyal-emperyalistlere Kamboçya'da "oyununu" oynadı.

Kamboçya Hükümeti, 1964 yılında Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının yurtsever ve devrimci örgütlerini bir konferansa çağırdı. Bu konferans karşısında revizyonistlerin tutumu; çatışmaları hızlandıracağı, istenmeyen sonuçlara varacağı ve "dünyayı tutuşturacağı" gerekçeleriyle, üstü kapalı bir şekilde engellemeye çalışmak oldu. Ama bunu başaramadı. Konferans, 1965 yılında 39 devrimci örgütün katılmasıyla Phnom Penh'de yapıldı. Bölgede militan bir dayanışma ve mücadeleyi güçlendirdi. Demokratik Kamboçya Hükümeti, Güney Vietnam halkının haklı mücadelesini destekledi. Kamboçya Partisi'nin öncülüğünde, ABD emperyalistlerine ve ülke içinde iktidarı ele geçirmeye çabalayan uşaklarına karşı mücadele veren kızıl khmer kuvvetlerine karşı sosyal-emperyalistlerin tutumu çok ibret vericidir. Sosyal- emperyalistler bu kuvvetleri bir avuç çapulcu ve maceracı olarak değerlendirdi. O zaman iktidarda bulunan Norodom Sihanuk'a bu güçleri desteklemediklerini, bu kuvvetleri maceracı ve çapulcu olarak değerlendirdiklerini söylediler. Bu konuda Norodom Sihanuk'un hatıralarını yazdığı kitabı, bir çok kanıtla doludur.

1970 teki Amerika'ncı faşist darbeden sonra, sosyal- emperyalistler darbecilerle ilişkileri sürdürdüler. Norodom Sihanuk başkanlığında, yurtsever ve komünistlerden oluşan Pekin'de kurulan Devrimci Sürgün Hükümeti'ni tanımadılar. Kamboçya ile ilgili hiç bir eserlerinde, makalelerinde bu hükümetin sözünü bile etmediler. Lon Nol'un Amerikan uşağı hükümetini ta yıkılana kadar tanımaya devam ettiler. Yine 1970 yılında toplanan Çinhindi halklarının zirve konferansını baltalamaya çalıştılar. Bunu beceremeyince bu konferansın etrafına suskunluk perdesi örmeye çalıştılar. Bunun (konferansın) sözünü etmekten bile ödleri koptu. Kamboçya halkının Lon Nol rejimine karşı mücadelesini "kardeş boğazlaşması" olarak değerlendirdiler. Hain Lon Nol kliği'ni Kamboçya halkının "kardeşi" gibi göstermeye kalkıştılar. Lon Nol ve kliği ancak dönek Sovyet yönetici kliği'nin kardeşi olabilir. Ve zaten öyle oldu. Ellerinden gelen her çabayı harcayarak Lon Nol kliği'nin yıkılmasını önlemeye çalıştılar. Kamboçya halkının ve Cindihin'in diğer halklarının mücadelelerini, yayınladıkları dergilerinde "provakasyon", "macera", "Çin'in Güney Doğu Asya'da yayılma çabaları" "Çinli ajanlar tarafından kışkırtılan provakasyon, yıkıcılık, bölücülük çabaları" olarak göstermeye çalıştılar.

Lon Nol Kliği'nin hiç yıkılmayacağını zannettiler. Onunla işbirliği yaparak onu ABD emperyalistlerinden kopararak, kendine bağlamaya çalıştılar. Sosyal-emperyalistler gerici güçlerle birleşerek "üçüncü" kuvvet örgütlemeye çalıştılar. Bu "üçüncü kuvvet" Kamboçya Komünist Partisi'ne alternatif olarak kurulmaya çalışılan "komünist" partisiydi. Böylece bu partiyle Lon Nol rejimi arasında koalisyon kurdurup rejimin "meşruluğunu" sağlamayı düşündüler. Ama bu çabaları çabuk iflas etti.

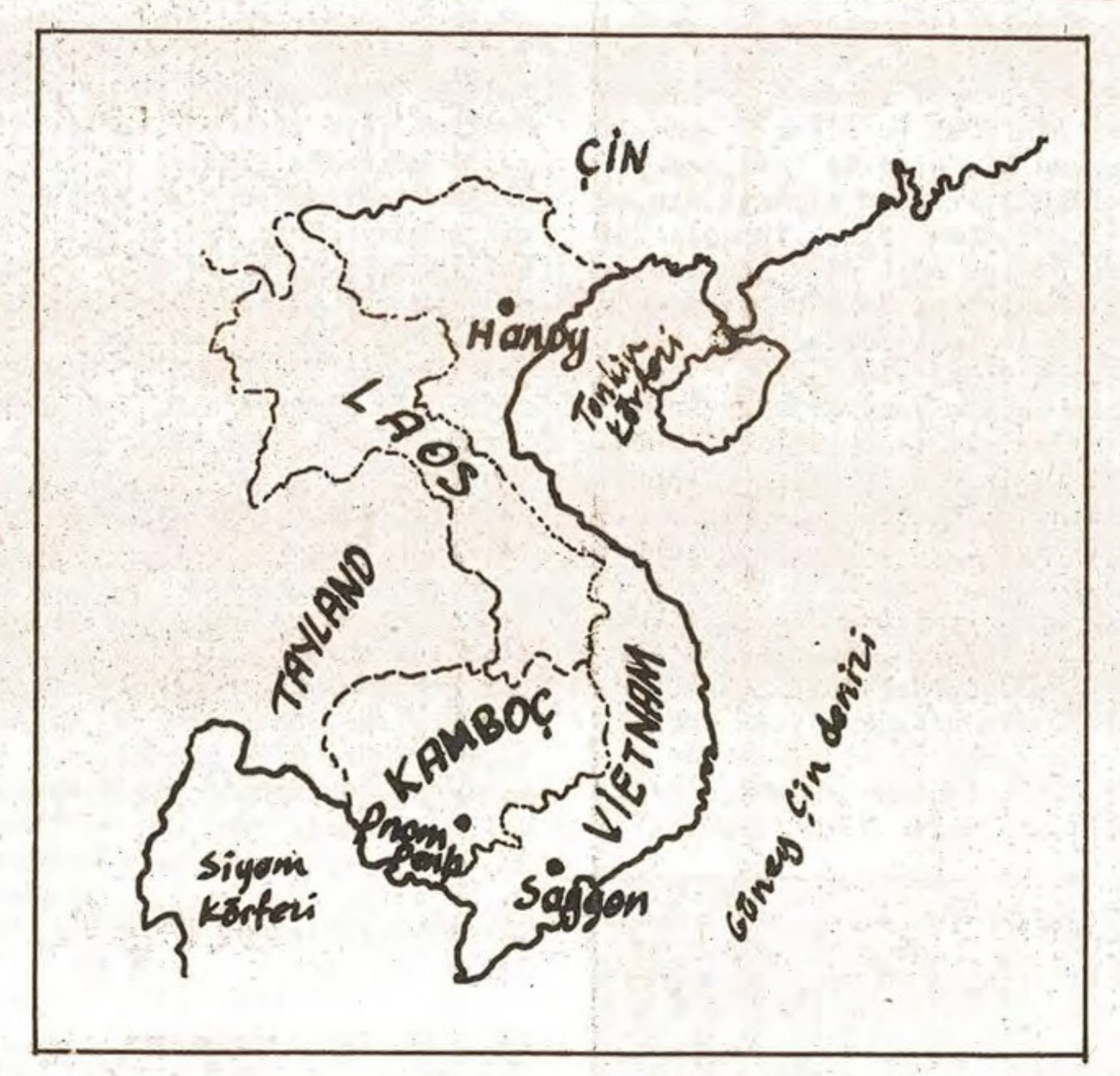

Vietnam ve Kamboçya hakkında bilgi

SOSYALİST VİETNAM CUMHURİYETİ

Sosyalist Vietnam Cumhuriyeti Güneydoğu Asya'da Çinhindi yarımadasında yer alır. Kuzeyde, Çin Halk Cumhuriyeti ile 1000 (bin) kilometrelik bir sınırı vardır. Batı ve Güneybatı komşuları Laos'la Kamboçya'dır. Doğuda ve Güneyde ülke Tonkin ve Siam körfezinin sularıyla ve Çindeniziyle çevrilidir.

Vietnam toprakları 330.000 km. kareye yayılır. Ve Yılda % 3-3,5 artan nüfusu yaklaşık 35 milyondur. Vietnam halkı eski bir uygarlığın mirascısıdır. Dörtbin yıllık tarihi vardır.

DEMOKRATİK KAMBOÇYA

Demokratik Kamboçya, Çinhindi yarımadasında yer alan bir Güneydoğu Asya ülkesidir. 181.000 km.kare yüzölçümü vardır. 1968 sayımına göre % 85'ten fazlası Khmerli olan 7 milyona yakın nüfusu vardır. Bu sayıma göre ülkede (260.000) Vietnamlı (300.000) den fazla Çinli bulunmaktadır. Az sayıda Siyamlı, Malezyalı ve Laoslu nüfus da bulunmaktadır. Resmi dil Khemercedir. 1968 sayımına göre nüfusun (600.000) den fazla olan Pnom Pen başşehridir. Ve eski bir uygarlığa dayanır.

Kamboçya ve Vietnam arasındaki çatışma halkların yararına değildir

Kamboçya ve Vietnam halklarının zaferleri dünya halkları için büyük çoşku ve ilham kaynağı olmuş, dünya halklarının emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadelelerine büyük bir itilim kazandırmıştı. Oysa bir süredir Vietnam'ın Kamboçya'ya saldırısıyla başlayan iki ülke arasındaki silahlı çatışma sosyalizm ve devrim davasına zararlı olmaktadır. Bu çatışma dünya halklarını kaygıya düşürmektedir ve dünya halklarının yararına değildir.

İki ülke arasındaki çatışma, dünya halklarının düşmanlarını ise, özellikle ABD emperyalizminin bu ülkelerden kovulmasıyla birlikte yüzüne sosyalist maskesi takarak bölgeye sızmaya çalışan Sovyet sosyal-emperyalizmini sevindirmektedir. Sovyet sosyal-emperyalisti kendisine karşı direnen Kamboçya'ya karşı küfür ve iftiralarla azgınca saldırmakta, "enternasyonalizm" maskesi altında Vietnam'ı, Kamboçya'ya saldırmaya kışkırtmaktaydı. Ülkeleri birbirine düşürerek, emperyalist denetim kurmaya çalışan Sovyet sosyal-emperyalizmi, bu çatışmadan yararlanmaya ve bölgeye sızmaya çalışmaktadır, çalışacaktır.

İki sosyalist ülke arasında anlaşmazlıklar, ülkelerin egemenliğine ve toprak bütünlüğüne saldırılmasıyla ve silahlı çatışmayla çözülemez.

SALDIRI BİRLİĞE DEĞİL, BÖLÜNMEYE HİZMET EDİYOR

Vietnam Komboçya'ya yönelttiği saldırıyı derhal durdurmalı, askerlerini Kamboçya'dan çekmeli, iki ülke arasındaki anlaşmazlık barışçı görüşmelerle çözülmelidir. Her iki ve özellikle Kamboçya, Sovyet sosyal-emperyalizminin bu ülkeler üzerindeki emperyalist denetim girişimlerine karşı durdu. Bundan böyle de Vietnam ve Kamboç halkları birliklerini sağlayacak, güçlendirecek ve sosyal-emperyalizmin hegemonyacı emellerini boşa çıkaracaktır.

Revizyonistler

Vietnam-Kamboçya anlaşmazlığını kutluyorlar (!)

Yeni Çarların beslemesi Kitle dergisi karşı devrimci ve saldırgan yüzünü ortaya seriyor

Sovyet sosyal- emperyalistleri ve bütün dünyadaki uşakları, Kamboçya ve Vietnam arasındaki çatışmayı kendi emperyalist emellerine göre yansıtmakta, bu çatışmanın enternasyonalizmin bir sonucu olduğunu yayarak iki ülke arasındaki çatışmayı övmektedirler. Bu emperyalist koroya, ülkemizde Yeni Çarların uşağı bir avuç revizyonist de katıldı. Onlar, sosyal-emperyalizme köleliğin borazanı "Kitle" dergisinin 192. sayısında Kamboçya Halk Cumhuriyetine şöyle saldırıyorlar:

"Ulusal cephe içinde yer alan milli güçler, Kamboçya'da sosyalizm yolunda ilerleyişin ve devrimin enternasyonalist görevlerinin engeli olmaya aday durumlarını korudular. Ve bu milliyetçi eğilimlerin zaman zaman gerici taleplerle ortaya çıkması kaçınılmaz bir olgu olarak duruyor."

"Gerici Çin yönetimi ve maocu politika, bölge halkları üzerindeki etkinliğini geliştirmeye çalışırken, milliyetçi güçlerle ilişki kurmakta güçlük çekmiyordu. Nitekim Vietnam'ın benimsediği proleter enternasyonalist doğrultu, Maocu yönetimin bu ülkeye düşmanlığı için yeterli sebepti. Ve Çin, Vietnam'a karşı, Kamboçya'nın milliyetçi güçlerine omuz vermekte tereddüt etmedi."

"Bugün Vietnam'ın proleter enternasyonalist doğrultusu ile Kamboçya'nın milliyetçi eğilimleri karşı karşıya gelmiştir."

"Dünya devrimci güçleri, Vietnam halkına duyduğu saygı ve güvenin gereği olarak, Vietnam halkını açıktan destekliyor. Ve Kamboçya gericiliğine karşı kesin tavır alıyor. Emperyalizmin umutlanması için hiç bir sebep yoktur ve Çin' in entrikaları sonuç vermeyecektir." (abç)

Bu "büyük" laflarla, Kamboçya Halk Cumhuriyetine yöneltilen küfürlere bakın. Yeni Çarların uşakları sosyalizm yolunda muzafferce ilerleyen Kamboçya'ya ve devrimci yurtsever halkına "gericilik" diye saldırıyorlar. Neden? Çünkü Kamboçya, bu satılmışların efendisi olan, Rus sosyal-emperyalizminin hegemonyacı emellerine karşı kararlılıkla direniyor. İşte Yeni Çarların ve beslemelerinin ilericilikle gericiliği ayrımı, eğer Rusya'nın hegemonyacı eğilimlerine boyun eğersen "ilericisin" ama boyun eğmez direnirsen bunlar hemen yaygarayı basıyorlar; "gerici"!!!

28 Eylül 1977'de Kamboçya Komünist Partisi Genel Sekreteri ve Kamboçya Hükümeti Başkanı Pol Pot yoldaş Pekin'e yaptığı ziyaret sırasında şöyle diyordu:

"Diğer yandan, son derece yıkıcı bir savaşın sona erdiği bu sırada, ülkemizi mümkün olduğu kadar hızlı bir şekilde inşa edebilmek ve halkımızın yaşam koşullarını düzeltebilmek için zaman kazanmamız ve bütün milletimizin ve halkımızın gücünü seferber etmemiz gerekiyor. Bütün bunlardan anlaşılacağı gibi uzak yakın hiç bir ülkenin topraklarına el atmamız, topraklarını ilhak ya da işgal etmemiz için hiç bir neden yoktur. Tam tersine yakın olsun, uzak olsun, bütün ülkelerle bağımsızlığa, egemenliğe ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygıya dayanan ilişkiler kurmamız şarttır. Bu nedenle yakın olsun, uzak olsun dünyanın bütün ülkeleriyle dostça ilişkiler geliştirmeye çalıştık. Ülkemizin 1975'de kurtarılmasından hemen sonra, Kamboçya heyetlerinin birçok ülkeye dostluk ziyaretlerinde bulunması bunun kanıtıdır."

Yeni çarların ve beslemelerinin "milliyetçi gericilik" diye saldırdıkları işte Kamboçya'nın izlediği bu devrimci siyasettir.

Onlar neden saldırıyorlar? Çünkü Kamboçya'nın bütün ülkelerle bağımsızlığa, egemenliğe ve toprak bütünlüğüne, karşılıklı saygıya dayanan ilişkiler kurma siyaseti yeni çarların dünya çapında hegemonyacı emellerine karşı bir darbe vuruyor. Aç gözlü sosyal-emperyalizmin ülkeleri istila, ilhak etmek, bağımsızlıklarını ortadan kaldırma çabalarını ve oyunlarını bozuyor. Bu azgın gericiler, dünyanın dörtbir yanına donanmalarını gönderiyorlar, askerlerini yığıyorlar, ezilen ülkeleri birbirine kışkırtıyorlar ve buna utanmazca "proleter enternasyonalizmi"diyorlar.

Yeni çarlar ve beslemeleri gerçekleri tamamen değiştirmekte, yalan ve iftirada da ustadırlar. Onlar, Kamboçya'nın silahlı çatışmaya son verilmesi ve ülkesinden Vietnam askerlerinin çekilmesini istemesine gerici talepler diyecek kadar ileriye gitmişlerdir. Sanki saldıran Kamboçya'dır.

Onlar iftiralarını Çin Halk Cumhuriyeti'ne de yöneltmeden edemiyorlar. Çin Halk Cumhuriyeti'ni entrikacı gerici bir güç ve Vietnam'ın düşmanı olarak göstermeye çalışıyorlar. Ne kuyruklu bir yalan. Çin Halk Cumhuriyeti'nin Kamboçya ve Vietnam'la karşılıklı eşitlik ve dostluk temelinde kurduğu köklü ve devrimci ilişkileri, ancak bunlar gibi sosyal-emperyalizmin borazanları diyebilir. Çin Halk Cumhuriyeti'nin, her ülkeyle karşılıklı eşitlik ve yarar temelinde köklü ilişkileri vardır ve Çin halkıyla her iki ülke halkı arasındaki dostluk yıllar boyu verilen devrimci mücadelelerle oluşmuş ve pekişmiş bir dostluktur. Ve bu dostluktur ki, bölgedeki bütün emperyalist emellerin karşısına kaya gibi dikilmektedir.

Brejnev'in beslemeleri, kendisini dünyanın tek hakimi gören Brejnev'in üslubunu da iyi öğrenmişler, dünya halkları adına bol bol fetvalar vererek kendi emperyalist dileklerini halkların isteğiymiş gibi öne sürüyorlar. Bu vatan satıcılarına göre, sözde "dünya halkları, Kamboçya'ya karşı kesin tavır alıyormuş, Vietnam'ın saldırısını açıktan destekliyormuş..." Ne büyük iftira! Dünya halkları, iki sosyalist ülke arasındaki çatışmayı destekleyebilir mi? Bunu ancak gözü dönmüş hegemonyacılar destekler. Dünya halkları bölgede meydana gelen gelişmelerden kaygı duyuyor. Dünya halkları, yeni çarların azgınca sömürdüğü Sovyet halkı da dahil, bütün halklar Kamboçya'ya yapılan saldırının sona erdirilmesini ve iki ülke halkının birliğini güçlendirerek hegemonyacıların hesaplarını boşa çıkarmasını istiyor.

Yeni çarların ve beslemelerinin yalan, iftira ve sahtekarlıkları onların gerici yüzlerini bir kez daha açığa çıkarmaktadır. Onlar ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar, bugünden Doğu Avrupa'da, ve öteki bölgelerde olduğu gibi halkların Sovyet sosyal—emperyalizmine karşı nefreti ve mücadelesi gün geçtikçe büyümektedir. Vietnam ve Kamboçya, aralarındaki anlaşmazlıkları barışçı yollardan çözerek, Sovyet sosyal-emperyalizminin bu bölgedeki hegemonyacı emellerini ve entrikalarını bozacak, boşa çıkartacaklardır.

DEMOKRATİK KURULUŞLAR FABRİKALARDAKİ HAKSIZLIKLARI TEŞHİR ETMELİDİRLER

Emperyalist ülkelerde de iş kazası adı altında cinayetler işlenmekte, sorgusuz sualsiz işçiler işlerinden olmaktalar. Biz Batı Berlin'de çalışan Halkın Yolu'ndan proleterler olarak Batı Almanya'da da olağan olan iş cinayetlerinden birisi ile ilgili olarak yaptığımız bir ropörtajı gazetemiz vasıtasıyla halkımıza duyurmak ve burada da iş ve can güvenliğimizin olmadığını belirtmek istiyoruz.

Soru: Fabrikada ne kadar Türkiyeli çalışıyor?

İşçi-Fabrikada 900-1000 kadar Türkiyeli çalışıyor.

Soru: Neler üretiyorsunuz?

İşçi-Elektrik motorları, baraj türbinleri üretiyoruz. Bunlar Türkiye gibi geri bıraktırılmış ülkelere satılıyor. Bunun dışında her türlü ağır ve hafif sanayi için metal parçaları üretiliyor.

Soru: Fabrikada yabancılara, özellikle de Türkiyelilere nasıl davranılıyor?

İşçi- İşveren tarafından açıkça Alman-yabancı ayrımı yapılıyor. Aynı bölümde çalışan ve bir Alman işçisiyle aynı işi yapan bir Türkiyeli,Alman işçiden daha az ücret alıyor. Örneğin: 3,5 senedir çalışan bir Türkiyelinin saat ücreti 8,20 marktır. Aynı işte çalışan ve aynı ücret grubuna dahil olan bir Alman'ın 1,5 senelik bir işçi olmasına rağmen, saat ücreti 9,20 marktır. Yabancılar ilk işe girişte mecburi olarak imzaladıkları anlaşma neticesi gösterilecek her işi yapmak zorunda bırakılıyorlar. İşveren bu anlaşmayı imzalamayanları işe almıyor. Tüm yabancılar arasında Türkiyelilerin yeri yine farklı, yani daha fazla eziliyoruz ve horlanıyoruz.

Soru: Fabrikada can güvenliğiniz var mı? İşveren bu konuda nasıl davranıyor?

İşçi- Girişte yapılan anlaşma neticesi işveren bizlere her zaman için değişik işler yaptırabiliyor, tecrübesizlik nedeniyle her an iş 'kazaları' oluyor. Bunun dışında kazaları önlemek için gerekli olan araç ve gereçler(eldiven, ayakkabı, miğfer vs.) yetersiz. Taşıma işlerinde kullanılan yetersiz malzeme kazalara yol açıyor. Bizlerin can güvenliği patron için hiç önemli değil. Örneğin, bizler çok gürültülü bir bölümde çalışıyorduk ve sağır olma durumundaydık. Birçok kez müracaat etmemize rağmen hiç bir tedbir alınmadı. En son toplu olarak patronu zorladık ve en nihayet bizlere kulaklık vermek zorunda kaldılar.

Soru: İş kazaları ve hastalık dolayısıyla istirahatta olanlara nasıl davranılıyor?

İşçi- İş 'kazası' geçiren arkadaşlar firmanın özel doktoruna yollanıyor. Hastalık izni alan bir kimse hastalığı hakkında yazılı açıklama yapmak mecburiyetinde,aksi halde raporlu olduğu süre için de para alamıyor. Rapor alan arkadaşlar derhal sigorta doktoru tarafından kontrol ediliyor ve çoğu kez hasta değildir gerekçesiyle raporu iptal edilip işe yollanıyor.

Soru: Olayı gördünüz mü, kısaca anlatın?

İşçi- Olayı görmedim, fakat mesele apaçık ortada. Bu 'kaza' da hayatını kaybeden ... yakın arkadaşımdı. Kendisi kısa bir süre önce bu işe verilmişti. İşi kamyonlarla gelen ağır makina parçalarını vincin kancasına bağlamaktı. Normal olarak bu işi kalifiye işçiler yapıyordu. Kendisi bu işten anlamadığını ve bu yüzden burada çalışmak istemediğini ustabaşına söylemişti. Fakat ustabaşı ona girişte attığı imzayı hatırlattı ve burada çalışmazsa işten atılacağını söyledi. 'Kaza', malı vincin kancasına asmaya yarayan zincirin kayması neticesi meydana geldi. Malın altında kalan arkadaşımız acı bi şekilde can verdi. Ben kendisine daha önce bu iş için 4 kancalı zincirlerin kullanılması gerektiğini hatırlatmıştım. Fakat o, Almanlarla iyi geçinmek için onların dediğini yapmak gerektiğini söylemişti ve kendisine verilen iki kancalı zincirle çalışmaya devam ediyordu.Eğer gerekli zinciri kullanmış olsaydı bu kaza olmazdı. Arkadaş malın altında kalınca vinci kullanan Alman bırakıp kaçmış ve ancak,25 dakika sonra işveren olay yerine geldi.Vinci kullanabilecek başka bir şoför arandı ve 45 dakika sonra mal ancak kaldırılabildi. Doktorların verdiği rapora göre ilk 10 dakika içinde mal arkadaşın üstünden kaldırılmış olsaydı kurtulması yüzde yüzmüş.

Soru: Sizce bu olayın sorumlusu kimdir?

İşçi- Olayın sorumlusu kesinlikle işverendir. Yani AEG ve ona işçi kiralayan firma.

Soru: Bu tip 'kazaların' önüne nasıl geçilebilir?

İşçi- Her iş için yeterli eleman olmalı, yeterli tertibat ve emniyet tedbirleri alınmalı. Gerekli malzeme olursa bu tip kazaların önüne geçilebilir. Yukarıdaki birçok eksiklik nedeniyle (bunun da sebebi patronun bize bir eşya gözüyle bakmasındandır) bunlar oluyor. Şefin, doktorun ihmalkarlığı, bizleri insan yerine koymamaya çalışmaları hep kazalar için neden oluyor.

Soru: Sendikanız var mı?

İşçi- Sendikamız var. İG-Metal Bazı işten atılmaları 'önlemeye ' çalışmasına rağmen, bizlerin güç koşullar altında çalışmamıza göz yumuyor. Hiç ilgilenmiyor. Patrona haklı taleplerimizi iletmiyor.

Soru. Haklarımızı alabilmek için birlik olmanın gerekli olduğuna inanıyor musunuz?

İşçi- Evet. Hatta bu konuda ben bir teşebbüste bulundum. 40 Türkiyeli arkadaş sendikaya müracaat ettik ve ağır akort şartlarının, düşük ücretin karşısında hakkımızı aramak istediğimizi söyledik. Ama sendika bizim bu talebimizi dikkate almadı ve bizim bu birliğimizin dağılmasına sebep oldu. Çünkü, sendika yönetimi işçiden yana değil, patrondan yana. Bu dönem sendika seçimlerinde bizler de iki aday gösteriyoruz. ve 800 Türkiyeli bu adaylara kesin olarak oylarını verecekler. Sendika konusunda durum kötü. Birlik olamadığımız, iyi örgütlenemediğimiz için bilinçsiz olduğumuz için, sendika yönetimi işveren tarafından tespit ediliyor.Örnek: Bana iki kişinin yapabileceği bir iş verilmişti. İşi reddetmem neticesi patron sendikacıyı çağırdı. Sendikacı, beni bu işi tek başıma yapabileceğime dair bir kağıt imzalamaya zorladı. Ama ben imzalamadım ve o işi de yapmadım. Fakat başka bir Türkiyeliye o işi hala yaptırıyorlar. Hakkımı aradığım için işveren bana 5 defa çıkış verdi, ama mücadele ettim ve beni işten atamadılar. Şimdi de yıldırma politikası uyguluyorlar; zamanında geldiğim halde.geç geldiğim iddia edilerek ücretim kesiliyor. Oysa o gün sendikacı ile birlikte işe 7 dakika erken başlamıştık.

Soru: Kaç senedir buradasın, ne zaman dönmeyi düşünüyorsun?

İşçi- 7 senedir buradayım ve Türkiye'ye şimdilik dönmeyi düşünmüyorum.

Soru: Türkiye'de devrimci hareketi nasıl buluyorsun?

İşçi- Durum çok iyidir.Devrimci kabarışın örgütlü bir şekilde yönlendirilmesini ve örgütlerin birleşmesini savunuyorum. Ancak bu şekilde başarılı olacağımıza inanıyorum.

Soru: Türkiye'nin kurtuluşunu nasıl görüyorsun?

İşçi- Türkiye'nin kurtuluşunu, işçi sınıfının partisinin yeniden inşasında ve onun önderliğinde yapılacak olan devrimde görüyorum. Revizyonistlere karşıyım.

Soru: Demokratik kuruluşlar burada bu konularda ne yapmalılar?

İşçi- Tüm demokratik kuruluşların fabrikalarda meydana gelen haksızlıkları protesto ve teşhir etmelerini istiyorum. Tüm demokratik kitle örgütlerinin bu tip olaylara daha fazla eğilip ağırlık vermelerini ve gereğinin yerine getirilmesini istiyorum.

RUS EMPERYALİZMİNE ELİNİ VERİP KOLUNU KAPTIRAN ÜLKE

Sovyet sosyal-emperyalizmi şimdiye kadar sistemli bir şekilde "enternasyonal dayanışma", "kardeşçe çalışma", "karşılıklı yardımlaşma", "sosyalist ülkelerin bütünleşmesi" demogojisi altında kendi güdümüne soktuğu bu COMECON ülkelerinde ulusal ekonomileri alt üst ederek bu ülkeleri bin bir türlü siyasi ve ekonomik iplerle kendine bağımlı kılmış, en sadık yerli uşaklarını da iktidara getirerek bu ülkelerde sosyal faşist iktidarlar kurmuştur. Bu ülkeler içinde sosyal-emperyalist Rusya'ya en iyi uşaklık eden Doğu Almanya, bu yönde büyük bir üne sahiptir.Son olarak sosyal emperyalist Rusya yeni bir atılımla bu ülkeyi tamamen kıskaç içine almış ve bu ülkenin enerji sorununu bir çırpıda "çözmeyi" hedeflemiştir.Doğu Almanya'nın enerji sorununu çözmek isteyen Rusya bu ülkede açık olan son taşkömürü ocaklarını da kapattırmıştır Böylelikle taşkömürü ocaklarının ilk kapatılmasıyla işsiz kalan 18 bin işçiye yenilerinin kapanmasıyla birlikte 3 bin işçi daha eklenmiştir.Bu ocakların kapatılmasının sebebi de "verimsiz" olmalarıymış ! Bu, sosyal-emperyalist sömürü, Honecker Kliğinin Rusya'ya bağımlılığını gizlemek için öne sürülen bir safsatadan başka bir şey değildir. Çünkü bu verimsizlik hikayesi yeni değildir. Ne zaman ki bu ülkede de geriye dönüş başladı (Ulbrich'le beraber), ne zaman ki Sovyetler Birliği sosyalist değil, emperyalist bir ülke olarak boy gösterdi. İşte o zamandan bu yana diğer COMECON ülkelerinde de olduğu gibi bu ülkede de ana sanayi dalları, ekonominin belkemikleri genellikle hep aynı hikaye ile, "verimsizlik" hikayesi ile Sovyet sosyal-emperyalizmine bağımlı kılındı.Bu ülkede de 1960 ların ortalarından bu yana kömür üretimi -bu ülkenin esas enerji kaynağı- giderek "verimsiz" leşmiş ve burada da ortaya çıkan enerji açığı da Rusya'dan gelen petrol ve gazla karşılanmıştır.

Bir taraftan bu ticaret devam ederken, diğer taraftan bu durumla yetinmeyen Sovyet sosyal-emperyalizmi Doğu Almanya'da enerji üretimi için atom reaktörleri inşa etmektedir.Şimdiye kadar bu ülkede faaliyette olan reaktörlerin sermayesinin yarısı Rusya kaynaklıdır.Ve Rusya gerekli olan uranyum'uda ayrıca satmaktadır.Burada esas olan, kapatılan kömür ocaklarının "verimsiz" olmaları veya Doğu Almanya'nın enerji sorunu değil. Esas belirleyici olan kapitalist kar mekanizmasının geçerliliğidir, Rus atom ve petrol tekellerinin isteklerinin yerine getirilmesidir.

Sovyet sosyal emperyalizmi bu atom reaktörü ticaretini çok usta bir şekilde yürütmektedir.Sovyetler Birliği doğal enerji kaynakları (kömür, gaz, petrol,vs.) bakımından çok zengin bir ülke olmasına rağmen, Yeni Çarlar devamlı enerji krizinden bahsediyorlar ve bu safsatayı meşrulaştırıyorlar.Böylelikle de Kremlin'de planlanan ve diğer ülkeleri daha sıkı bir şekilde kendilerine bağlayacak olan atom reaktörlerinin yapılmasının ve bunun merkezi olarak yönlendirilmesinin gerekliliği için bir zemin hazırlıyorlar. Bu zemin hazırlığının bir parçasını da diğer Comecon ülkelerindeki hakim sosyal faşist klikler üstlenmekteler ve ülkelerinin enerji sıkıntısı içinde olduğu,mevcut kaynakların "verimsizleştiği" safsatasını yaymaktalar.

Bu plan gereği 1980 senesinde elektrik enerjisinin % 20'si reaktörlerden sağlanacak. Kremlin'de hazırlanan planın bir kısmı gerçekleşmiş, hemen hemen tüm Comecon ülkelerinde bu yönde adımlar atılmış, Bulgaristan ve Romanya'da reaktörler inşa edilmiş, Polonya bunun hazırlığı içinde, Doğu Almanya ve Çekoslovakya inşa içindedir.

Yukarıda da belirtildiği gibi, bu atom reaktörleri inşası merkezi bir şekilde, bir komisyon tarafından tüm Comecon ülkelerini bağlayıcı olarak hazırlanmakta ve bu komisyon içinde de esas belirleyici yeri Sovyetler Birliği almakta. Diğer sahalarda'da olduğu gibi bu alanda da Sovyet sosyal emperyalizmi "kardeşlik", "enternasyonal dayanışma", "sosyalist ülkelerin bütünleşmesi", "sosyalist ülkelerde işbölümü" palavralarıyla tüm atom reaktörlerinin yapımının kendi ülkesinde olmasını sağlamakta. Bu amaçla da güney Rusya'da muazzam bir işletme kurulmuştur. Rusya'da imal edilen reaktörlerin diğer ülkelere götürülerek monte edilme sorunu da kendi gönderdikleri "uzmanlar" vasıtasıyla halledilmiş olmakta.

Böylelikle Sovyet sosyal-emperyalizmi tüm COMECON ülkelerinin enerji sistemlerini birleştirecek aynı merkezden yönlendirilecek ve ilerde bu ülkelerin tüm elektrik hatları da birleştirilerek aynı merkezden dağıtımı sağlanacak.Yapılacak olan tüm atom reaktörlerinde üretilecek olan enerji de bu merkezi sisteme bağlanacak ve merkezi olarak dağıtımı sağlanacak. Diğer Comecon ülkeleri için Sovyet sosyal emperyalizmine bundan daha büyük bir bağımlılık olamaz. Çünkü şartelleri eline geçiren Yeni Çarlar gerektiğinde "şartelleri indiririm" tehdidiyle istediğini istediği şekilde koparacaktır.

Sorun bununla da bitmiyor:Yeni Çarlar kâra doymazlıklarını daha çıplak bir şekilde dile getiriyorlar; Sovyetler Birliği'nde yapılacak olan bu reaktörlerin yatırımına Comecon ülkeleri de katılmak zorundalar. Bu zorunluluk ve "sadece iki atom reaktörünün imalatı için gerekli meblağın 3 milyar ruble" olduğu Aussenhandel -Dış Ticaret- adlı Sovyet dergisinde açıkça dile getirilmekte.

Toparlarsak: Bir taraftan Sovyetler Birliği kendisi de dahil tüm Comecon ülkeleri kapılarını kapitalist-emperyalist sisteme açmışlardır. Bu gelişimi, her geçen gün doğrulamaktadır. Diğer taraftan kapitalizme dönüşle Comecon ülkelerini sömürgeleştiren Sovyetler Birliği bu ülkelerin tüm ekonomilerini altüst etmiş,bu ülkelerdeki sosyalist ekonomiyi yıkmış, kendine bağımlı birer montaj sanayisi geliştirmiştir. Bu ülkeleri binbir türlü siyasi ve ekonomik iplerle kendine bağlayan Sovyetler Birliği, iktidara da yerli uşaklarını getirerek,bu ülkelerin tüm zenginliklerini talan etmekte. Bir taraftan bu ülke halkları açlığa, sefalete, sosyal emperyalist yozlaşmaya sürüklenirken, kitleler üzerinde sosyal faşist diktatörlüklerin baskı ve zulmü kol gezerken, bir avuç sosyal faşist hain refah içinde yaşamakta. Fakat bu bir avuç hainlerin iktidarı da uzun ömürlü olmayacak, çünkü bu ülkelerde çalışan halkın yükselen sesi, kabaran muhalefet onlara daha şimdiden korkulu rüyalar gördürmekte.

Berlin, 1.1.1978

İzmir'den Diyarbakır'lı devrimcilere:

Aşağıdaki mektupta, İzmir'den bir devrimci, Diyarbakır'daki devrimcilere bir eleştiri yöneltmektedir.Eleştirinin doğruluğu ya da yanlışlığı üzerine Diyarbakır'daki devrimciler cevap verebilirler.Ama bizim de, İzmir'li arkadaşa eleştirimiz var: Diyarbakır'lı işçi arkadaşın eleştirilere karşı önerdiği yol doğru değildir.Bu, geçici bir protesto biçimi olabilir ancak.Kitlelere güvenmek onların dışında öğrenilecek bir şey midir ki ?Aksine onlarla birleştikçe, onlardan öğrenmesini bildikçe, gerçekten kitlelere dayanmanın ne demek olduğu anlaşılabilir. Bu bakımdan işçi arkadaş onları eleştirmeli, onlara kitlelerle daha sıkı bağlar kurmalarını önermelidir. İzmir'li arkadaşın önerdiği yol ise, tam aksine bir yoldur, tepkisel bir karşı çıkıştır.

Diyarbakır'da proleter devrimci Belediye Başkan adayını destekleyen bir Kürt işçi ile konuştum.

Diyarbakır'da işçiler (Bağlar kesimindeki) birçok fedakarlıklarla çalışmalara katılmışlar. Ama devrimciler onlara :

1-Ne doğru dürüst bir görev verek bu seçim kampanyasını onları ve halkı örgütlemede araç olarak kullanmışlar ;

2-Ne programı etraflıca anlatmışlar, öyle ki işçiler, Ali Rıza Yurtsever'in programını doğru dürüst bilmiyorlar bile.Bu, sorumsuzluk değil midir? Neden işçi arkadaşları bilinçlendirmiyorlar? Bu işçilerden biri bana,kendilerine görev verilmemesinin nedeninin halka güvenmemek ve halktan korkmak olduğunu söyledi.

Neden böyle oluyor ! Diyarbakır'lı yoldaşlara soruyorum.Seçim değerlendirmelerini nasıl yapıyorlar ?

O işçiye ben burada şunu söyledim: Oradaki devrimcilerle ilişkini kes ve onlara de ki, "siz bize güvenene kadar,bize görev bulana , sorumluluk verene kadar gidin aramızdan. "

HALKA GÜVENELİM !

BİR HALKIN YOLU
TARAFTARI
İZMİR

YAŞASIN KAMBOÇYA VE

Baş.ta.sa.3'de

Kamboçya halkının mücadelesi zafere yaklaştığı günlerde " topların susturulmasını". "kardeş boğazlaşmasının durdurulmasını" ve "barışcı çözümler bulunması için Cenevre Konferansı'nın toplanmasını tezgahlamaya kalkıştılar.Bütün amaçları vakit kazanmak, gerici Lon Nol rejiminin ömrünü uzatmaktı. Ama her iki süper devletin de buna gücü yetmedi.Lon Nol rejimiyle beraber Kamboçya'de her iki süper devletin varlığına son verildi.

Sovyet basını, Kamboçya halkının bu muazzam başarısını " beş yıldır süren kardeş katliamı sona ermiştir" diyerek küfür eder gibi verdi.Daha sonra kurulan Kamboçyadaki devrim hükümetine yaklaşıp "dost maskesi takarak" size ancak ben yardım edersem devriminizi tamamlarsınız" dedi.

Halkın kendine ve mücadelesine güvenini sarsmaya çalıştı.Daha önce bir avuç çapulcu maceracı olarak değerlendirdiği, kızıl Khmer kuvvetlerine ve Kamboçya Komünist Partisi'ne Sihanuk'u devlet başkanlığından uzaklaştırmaları için baskı yapmaya çalıştı. Çünkü Sihanuk sosyal-emperyalistlerin yüzünü çok iyi tanıyordu. Ama mücadeleleri içinde sosyal- emperyalizmi iyi tanıyan Kamboçya Komünist Partisi ve Kamboçya halkı onun bu iğrenç isteklerini geri çevirdi. Kendi gücüne dayanarak ülke içinde ve dışındaki devrimi baltalamaya çalışan düşmanlarla mücadele ederek, ülkenin sosyalist inşasına başladı. Kamboçya halkı ve Kamboçya Komünist Partisi "sosyalist" maskeli emperyalizme karşı büyük bir uyanıklık içindedir.Revizyonizm mikrobuna karşı mücadeleyi her alanda sürdürmektedir.

Kamboçya halkı ve Demokratik Kamboçya Hükümeti, Komünist Partisi'nin önderliğinde, kardeş ülkelerin kardeşçe işbirliği ve karşılıklı yardımlaşma temelindeki sosyalist ülkelerin enternasyonalizm temelindeki yardımlarını da alarak ama esas kendi gücüne güvenerek ve ülkedeki bütün olumlu faktörleri harekete geçirerek proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmekte ve esas halka olarak sınıf mücadelesini kavramada sebat ederek, sosyalizmin inşasında büyük başarılar sağlamaktadır.

Halkların devriminin ve ulusal kurtuluşlarının en amansız düşmanı olan, Sovyet sosyal-emperyalizmi, Vietnam ve Kamboçya halklarının devrimlerine düşmanlığını hala daha sürdürmektedir. Çinhindi bölgesinde hegemonya kurmaktan, bu çılgın ihtirasından vazgeçmeyen Rus sosyal- emperyalistleri bölgedeki kardeş halklar arasında çatışmalar yaratmaya onları birbirine düşman etmeye çalışmaktadır. Bunun için her çatlaktan sızmaktadır.Ülkelerin içindeki revizyonist unsurlardan, revizyonizm mikrobundan yararlanmaya çalışmaktadır.Böylece ülkeleri kendisine dayanmaya zorlamaktadır.

Bu çabalarında en büyük silahı yüzündeki sosyalist maskesidir.Onun gerçek yüzünü göremeyen halklar hala kandırılabilmektedir.

Kamboçya ve Vietnam hükümetleri ve halkları barışçı yollardan görüşmelerle kardeş halklar ve hükümetlerin de yardımıyla anlaşmazlıklarını mutlaka doğru bir şekilde çözeceklerdir.Vietnam ve Kamboçya halkları sosyal-emperyalizmin bütün hile ve tertiplerini açığa çıkararak revizyonizm mikrobuyla savaşacak, sosyal- emperyalizmi bir kere daha yenilgiye uğratacaklardır.

YAŞASIN VİETNAM VE KAMBOÇYA HALKLARININ BİRLİĞİ !

YAŞASIN HALKLARIN EMPERYALİZME SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI MİLİTAN MÜCADELESİ .

İSTANBUL'DA

Baş.ta.sa.1'de

pe gündüz adam öldürmelerinin önüne geçmek için halkın saflarında birliği gerçekleştirmeye önem verelim !

Gökhan Yüksel ve Kudret Ulubaş halkımız ve öğrenci gençlik sizleri unutmayacak !

Yeni hükümetin

devrimcilerin "her çeşit anayasa dışı faaliyet" kategorisi içinde, birlikte ele alınması başlamıştır. Böylece proleter devrimciler de "toplum dışı. çatışan iki uçtan biri" diye karalanmaya çalışılmaktadır. Halkın faşist diktatörlüğe ve onun sivil ve resmi güçlerine karşı biriken kininden yararlanılmaya çalışılacak, "can güvenliğini sağlamak", "milli birlik", "demokrasi" diye faşist sivil çetelere karşı belli ölçelerde tavır alınmakla birlikte genel olarak polis vesayeti arttırılacaktır.

Öte yandan halkın gelişen mücadelesinin ve faşizmin gerilemesinin de ifadesi olan yeni hükümette yer yer CHP'nin almaya çalışacağı radikal tedbirler esas olarak hükümetin sayısal özelliğine dayanılarak törpülenecektir. Faşistler bir yandan "barış" demagojilerine, "meşrulaşma" çabalarına ağırlık verirken, diğer yandan provakasyon ve saldırılarla güç toplamaya, karşı-devrimcileri kendi etraflarında toplama çabalarına hız vereceklerdir. Sosyal-faşistler önceki dönemlerden nisbeten farklı olarak,"sosyalist muhalefet" pozlarında CHP'yi bölmeye, antifaşist potansiyelden kendi iğrenç emelleri için yararlanmaya çalışacak, CHP hükümetiyle uzlaşmaya çalışan reformcu sendikacılara karşı "sınıf sendikacılığı" şampiyonluğu yapmaya çalışacaklardır.

Sosyal-faşistlerin yeni hükümete yönelen muhalefetinin en önemli nedeni, onun Kıbrıs, ambargo vb. gibi sorunları öncelikle ele alarak, ABD emperyalizminin çıkarlarını da zedelemeyen ve onunla bozulan ilişkileri tamire yönelen siyasetidir. Faşist diktatörlüğe ve yeni reformist hükümete karşı mücadelemizde sosyal-faşistleri tecrit için onların muhalefetinin esas amacının diğer süper devlet; Rus sosyal-emperyalizminin ülkemiz üzerindeki hegemonyacı emellerine hizmet olduğunu açıklamalıdır. Özellikle Rus sosyal-emperyalizminin teşhirine önem verelim. Yeni hükümet programındaki, Rusya'ya güven vermeyi amaçlayan, Rusya'nın "barışçı" dem gojisine kapılan eğilimleri teşhir etmiliyiz.

Böylece; yeni hükümetin, bir yandan halkın faşizme karşı yükselen nefretine dayanırken öte yandan, faşist diktatörlükle uzlaşmaya ve kitle eylemini bastırmaya çalışması arasında, Ecevit'in 12 Mart'ın karanlık güçleriyle uzlaşma çabalarıyla, faşist çetelerin saldırısı arasında, derin ekonomik krizin ve bunun sıkıntılarını çeken çalışan yığınları eyleme itmesi ile "çalışma barışı" vb. arasında, revizyonistlerin CHP'yi bölme çabalarıyla, CHP'nin onlarla uzlaşma çabaları arasında, bu hükümetin üstesinden gelemeyeceği çelişmeler meydana çıkmaktadır.Proleten devrimciler bütün bu durumları değerlendirerek, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halkı proletaryanın bağımsız siyaseti doğrultusunda harekete geçirmek için çalışacaklardır. Bunlar, önümüzdeki dönemde devrimci yükselişin süreceğinin göstergeleridir. Önümüzdeki mücadele günleri halkın bağımsız güçlerini toparlamak için son derece elverişlidir.

Sıhenk köylüleri Filistin halkının 1 Ocak zaferini kutladı

1.1.1978 günü mahallemizde Filistin halkının 1 Ocak zaferini Sıhenk köylüleri kutladı. Proleter devrimci arkadaşımız Filistin halkının geçmişini belirttikten sonra Filistin halkının ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmi ve İsrail siyonistlerine karşı mücadelesini anlattı.

Filistin halkından öğreneceğimiz çok şey vardır. Filistin halkının mücadelesi bunları bize öğretiyor.

ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmine ve İsrail siyonistlerine karşı mücadelesini anlatıyor. O bize kendi gücüne güven ilkesini öğretti; dünya gericiliğinin kalesi olan iki süper devlet ülkemizde yoğun bir hegemonya mücadelesi vermektedirler.

İki süper devlet ve uşakları dünya halklarının mücadelesini kana boğmaktadırlar ve onları daha fazla sömürmek için halkları birbirine kırdırmaktadırlar.

Sıhenk köylüleri olarak, Filistin halkının yanındayız ve onların haklı mücadelesini destekliyoruz.

YAŞASIN FİLİSTİN HALKININ 1 OCAK ZAFERİ !
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !
YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN !

TUNCELİ-SIHENK KÖYLÜLERİ

HALKIN YOLU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE - SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ - SORUMLU YAZI İŞLERİ MODÜRÜ: SERHAT YILDIR - YÖNETİM YERİ: ÇATALÇEŞME SOKAK 4/23 CAĞALOĞLU-İSTANBUL - ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 SİRKECİ-İSTANBUL - ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ YILLIK 200 TL.,6 AYLIK 100 TL., YURTDIŞI YILLIK 400 TL., 6 AYLIK 200 TL. - ÖDEMELER İÇİN POSTAÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547 - BASKI:DAILY NEWS WEB OFSET.

MUSTAFA SUPHİ VE 14 YOLDAŞI, PROLETARYANIN DAVASINA SARSILMAZ İNANCIN, DEVRİMCİ FEDAKARLIĞIN BAYRAĞIDIR

Mustafa Suphi ve 14 yoldaşını Kemalist burjuvazi 28-29 Ocak 1921'de katletti. Yoldaşları onlardan devraldıkları bayrağı,kitleler içinde, hapiste, işkencede yücelttiler.

O günlerde kitlelerle birleşmek için her türlü zulme göğüs geren komünistler bir avuçtular. Kitleler milli kurtuluş için ayağa kalktığında önderliği ele geçiren milli burjuvazi,emperyalist işgal kırıldıktan sonra hemen ardından, emperyalizm ile uzlaşmaya, halka azgınca zulmetmeye başladı. Komünistler kitleler halinde tutuklanıyor, halkın her türlü özgürlüğü gaspediliyordu. Komünistler, yılmadan çalışmalarını sürdürdüler. İşçi sınıfı ve halk baskılara direndi... Emperyalist işgale karşı Türk ulusu ile omuz omuza direnen Kürt milleti, savaş sonrasında Kemalist burjuvazinin milli zulmüne karşı ayağa kalktı, isyan etti, yıllarca katliama uğradı, sayısız can verdi. Kürdistan'ın dağı, ovası nice vahşetler, katliamlar yaşadı.

TKP, kitleleri örgütlemek için yılmadan çalıştı. Ama geniş kitleler örgütsüzdüler. Onlar, ellerinde ne varsa onlarla direndiler...

Tarihimiz bize, bugünkü mücadelemizin geçmiş nice fedakarlıkla, yılmaz mücadeleler üzerinde yükseldiğini öğretir.

Devrim, uğruna ölünüyorsa yakınlaşıyor demektir

O günler, proleter devrimciler bugüne göre azdılar. Şimdi,onbinlerce sıra neferi var.

O günlerde de kitleler direniyor, can veriyorlardı. Ama bugün kitleler, kendi öz tecrübeleriyle gerçek kurtuluşa yöneliyor, bu yolda ölümü küçümsemeyi öğreniyorlar. Kitleler, ölümü küçümseyerek devrimci mücadeleye atılıyorlarsa, devrim yolunda gerçek adımlar atılıyor demektir. Marksizm-Leninizmin kitlelerin elinde dalgalanan bir bayrak olması çok uzak bir gelecek değildir. Artık tohum sımsıkı kök salıyor toprağa, artık hiç kolay değil,onu koparıp atmak.

Ama kitleler, eğer onu örgütleyen, devrim hedefine yönelten bilinçli önderler varsa, kalıcı zafer kazanırlar. Bu önderlik kolay değil, uzun zorlu bir mücadeleyi gerektirir. Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının anısı bize bunu öğretir; nice fedakarlıkları göze almadan, yenilgilerden geçmeden ve yenmek için onlardan öğrenmesini bilmeden zafere ulaşılamayacağını öğretir.

1921'de, Kemalist burjuvazi M.Suphi ve 14 yoldaşını katletti. Onun davasını, yoldaşları devraldı. Ama 1946'lardan sonra, TKP içinde oportünizm hakim olmaya başladı ve 1951'de karşı-devrimin saldırıları karşısında oportünizmin hakim olduğu Parti, tasfiye oldu.

Ama ne hakim sınıfların zulmü, ne döneklerin, oportünistlerin, revizyonistlerin saldırıları proleter devrimci hareketin yeniden yeşermesini, kitlelerin mücadeleye atılmasını engelleyemedi.

Mustafa Suphi'lerin başlattığı devrimci dava ölmedi, onların yücelttiği bayrak, şimdi onbinlerin ellerinde dalgalanıyor. Devrim, her gün canlar vererek ilerliyor. İşçiler, köylüler, gençler, devrimciler yiğitçe direniyor,şehitler veriyor. 1 Mayıs şehitlerinin, 1 Mayıs Mahallesi şehitlerinin, işkencede hapiste can veren yiğitlerin, Tamer, Hasan, Gökhan, Pir Ahmet yoldaşların... sayısız sıra neferinin omuzlarında, yıllardır süren mücadelemizin üzerinde yükselecektir zafer.

Devrimci TKP,emperyalist işgale karşı silahlı mücadele veren halkımızın mücadelesi içinde inşa oldu. Bugün de halkımızın iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi içinde, proleter devrimcilerin birliği temelinde proletaryanın devrimci partisi yeniden inşa olacak.

Varsın hakim sınıflar azgınca saldırsınlar, "BİZ SUPHİ'NİN YÜRÜDÜĞÜ YOLDAN YÜRÜYORUZ!"

1923 YAZI KURULU

Mustafa Suphi ve yoldaşlarının şehit edilmelerinin ikinci yıldönümünde TKP'nin yayınladığı kitabın giriş bölümünü yayınlıyoruz.

1921 yılının 28-29 Ocağında onbeş Türk komünistini Türkiye burjuvazisi Karadeniz'de boğdu. Eh! Tarih, sınıf mücadelesi tarihidir...

Yoldaş!

Türk ploletaryasının ilk bilinçli onbeş ölüsünü unutma... Bu küçücük kitap, sana onların içlerinden birinin hayatını ve fikirlerini anlatacak.

Mustafa Suphi, özellikle son yıllarını bütün ateşiyle proletaryanın kurtuluşuna adamış, sağlam bir kafa idi, bir komünistti.

Onun fikirleri, senin için istifadelidir. Onun hayatı, senin için bir tecrübedir.

Mustafa Suphi ismi sana son nefeslerini tam bir komünist gibi veren onbeş ölüyü hatırlatsın. Ve her yılın 28-29 Ocağında bu kitabı yoldaşlarınla beraber oku.

Yoldaş! Biz sana, Trabzon önünde parçalanıp Karadeniz'e atılan bu onbeş arkadaşını birer birer tanıtmak isterdik, fakat onları öldürenler, onların yadigarlarını ve eserlerini de beraber yok ettiler.

Eh! Sınıf mücadelesi, aynı zamanda ülkü mücadelesidir. Fakat biz bundan acıklanmıyoruz.

Yoldaş! Bu onbeş ölü, bizim için nihayet onbeş isimsiz komünisttir. Ve sen, bu isimsiz ölülerin isimleri, cisimleri, renkleri ve dilleri, bizim için hiçtir. Biz, her yaşayan işçi kadar, her ölen komünisti de farksız tanırız. Çünkü biz, ayrılıksız, sınıfsız bir toplum yaratmak istiyoruz.

Yoldaş! Devrim uğruna ölülerimiz arttıkça, saflarımızı sıklaştıralım... Çünkü işin tam tatlı yerindeyiz.

Eh! Sınıf mücadelesi, hakimiyet mücadelesi demektir!

Yaşasın genç, teşkilatlı ve kudretli proleter kitleleri!

Yaşasın Komünist Partisi!

Biz, Suphi'nin yürüdüğü yoldan yürüyoruz!

28-29 Ocak 1921 tarihi, Türkiye proletaryasının acıklı ve yaslı bir günüdür. Yarın biz, İstanbul'u Türkiye proleterlerinin kızıl başkenti yapacağız.

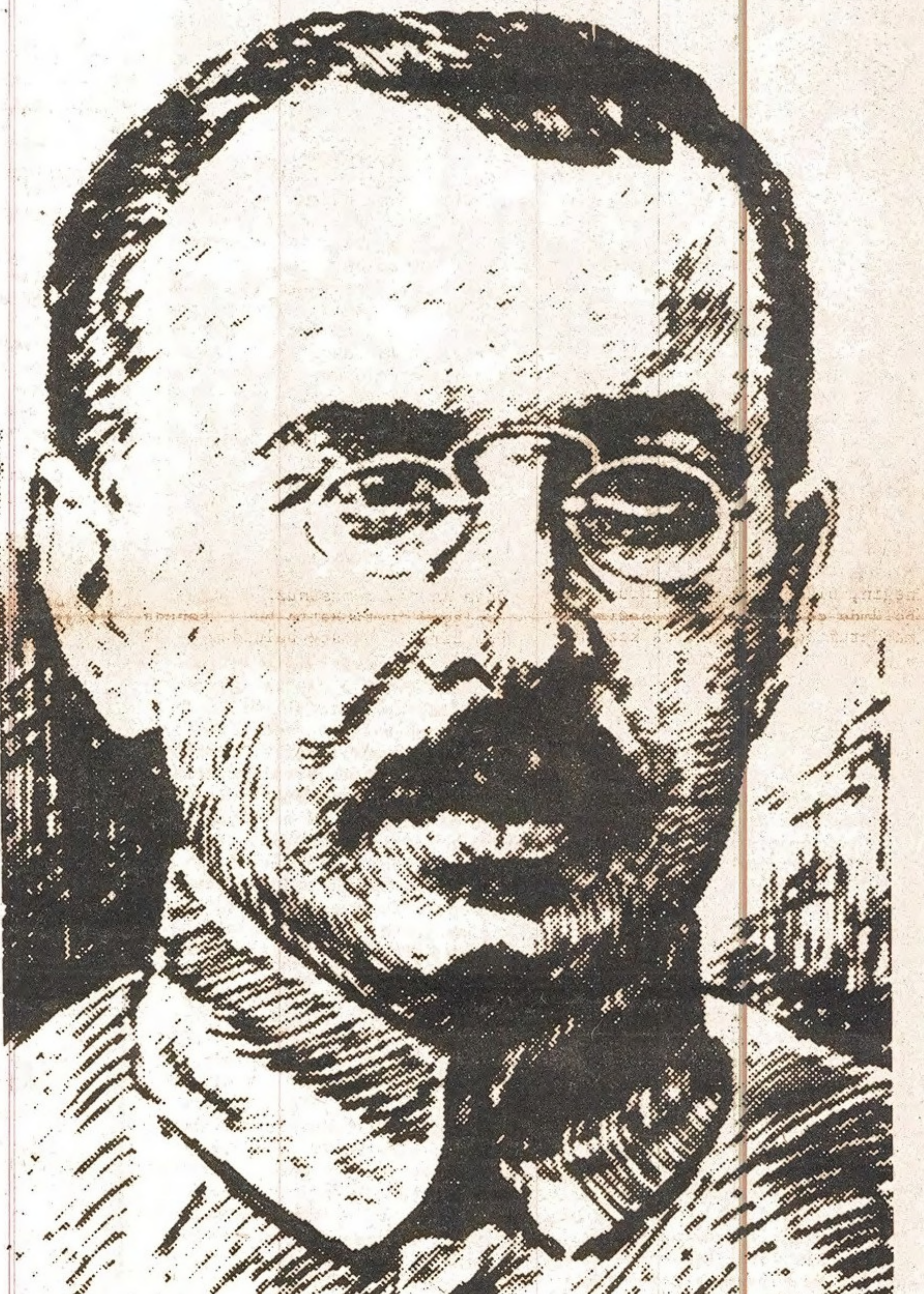

MUSTAFA SUPHİ

Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı anıyoruz

MUSTAFA SUPHİ'NİN FİKİRLERİ VE MÜCADELESİ ÖLÜMSÜZDÜR

Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı, Türkiye proletaryasının ilk bilinçli savaşçıları, bütün varlıklarını halkın davasına adamış sıra neferleriydiler.

Onlar, Ekim 1917'de Rusya'da dalgalanan ve bütün dünya halklarının yüreğini sevinç ve umutla dolduran kızıl bayrağı Türkiye'de de dalgalandırmak için, 10 Eylül 1920'de, III. Enternasyonalin bir kolu olarak, Türkiye Komünist Partisi'ni kurdular.

Onlar, emperyalist işgale karşı ayağa kalkan çeşitli milliyetlerden halkımızın milli kurtuluş mücadelesini devrim davasına yöneltmek için Türkiye'ye geliyorlardı. 28-29 Ocak 1921'de Kemalist burjuvazi onları yolda, Karadenizin sularında katletti.

M.Suphi, Doğu'nun ezilen halklarının uyanışına inanıyordu

Mustafa Suphi Türkiye halkının emperyalist işgale karşı şiddetli direnişinin,aynı zamanda doğunun ezilen halklarının uyanışının, gelecekteki devrim fırtınalarının habercisi olduğunun bilincindeydi. O, şöyle diyordu:

"Fakir ve sefalet altında ezilen Türkiye ve doğu memleketlerindeki ayaklanma, milli müdafaa şiarı ile başlasa bile, dünyayı saran zulüm ile çarpıştıkça, haksızlığa uğrayan işçi ve köylü sınıflarının gönüllerini fetheden devrim hareketlerinin az zamanda uluslararası düzeye gelmesi bir zorunluluktur."

O, bu gerçeği III. Enternasyonal'in İkinci Kongresinde de şöyle dile getirdi:

"Şimdi III. Enternasyonal karşısında duran mühim mesele, batının proletaryası gibi doğunun derin karanlıklarında ezilen ve yoksul halkları da kendi etrafında birleştirmeye ve emperyalizme karşı Asya'da yükselecek büyük bir yumruk hazırlamayı başarmaktır."

"Birleşiniz ey Türkiye'nin mazlum amele ve rençberleri"

"Milli müdafaa şiarı ile başlasa bile". Halkın isyanının devrim hareketine dönüşmesinin şartlarını gören Mustafa Suphi yoldaş, TKP'nin görevini şöyle koyuyordu:

"Komünist Partisi için memlekete musallat olan dış düşmanları kovmak nasıl bir görev ise, içte halkın sırtından geçinen yağmacı asalak sınıfları da hazır yiyicilik halinden çıkarıp yumruk altında çalıştırmak da o derece esaslı bir görevdir. Bu iki noktanın sağlanması iledir ki,Komünist Partisi ezilen işçi ve köylü halka karşı hizmetini yapmış ve sınıf farkları ortadan kalkarak sosyalizme, gerçek adalete kavuşmuş olacaktır."

Bunun için, Mustafa Suphi yoldaş, Türkiye işçi ve köylülerine şöyle sesleniyordu:

"Amele ve rençber kardeşler!

Bütün bu kanlı,felaketli davalardan aldığımız öğüdü hiç bir zaman hatırdan çıkarmayınız.Unutmayınız ki, siz, hayır ve selamete sizlerin şimdiye kadar sırtınızdan geçinen zalim ve hazıryiyici ağalar, paşalar, kalın enseli çorbacılar eliyle kavuşamazsınız. Amele ve rençberlerin hayatta mahkum olduğu açlık, karanlık ve kulluktan kurtulması, ancak amele ve rençber eliyle meydana gelecektir.

Onun için sizler, başkasının emek hakkıyla geçinmeyen, cihanda kendi gücüne, kendi hakkına dayanan amele ve rençberler, bütün bu harp ve mübareze sırasında kendi aranızda birleşerek teşkilatınızı kuvvetlendirmeye çalışınız ve iyice biliniz ki, siz birleşip kuvvetlenip varlığınızı hissettikçe, dileğinize yaklaşmış olacak ve mesut bir günde sizi dışardan, içerden yenmeye çalışan zalimleri ezerek yaşadığınız toprak üzerinde hürriyet ve hayatınıza sahip olacaksınız.

Onun için, birleşiniz ey Türkiye'nin mazlum amele ve rençberleri!

Birleşiniz de, hakk-ı hayat ve hürriyetinizin nişanesi olan kırmızı bayrağı bütün dünya proletaryasının inkılap ufuklarına doğru yükseltiniz!" (S. 89-90)

Mustafa Suphi'nin devrimci davası yaşıyor

Sovyet sosyal emperyalizminin uşağı sahte T"K"P,Mustafa Suphi'nin davasına, devrimci TKP'nin mirasına sahtekarca sahip çıkıyor. Ama Mustafa Suphi'nin fikirleri ve mücadelesi, devrimci TKP'nin mirası, revizyonistlerin karşı-devrimci yüzlerini açığa çıkarıyor.

Bugün, Mustafa Suphi'nin devrimci davasının yolundan yürümek için Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine sımsıkı sarılmalı,onu kendi toprağımızla yoğurmalı,işçi ve yoksul köylü önderleri saflarımıza kazanmalı,iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini yükseltmeli,devrimci siyasetimizi kitlelerin elinde bir silah haline getirmek için kitlelerin bağrında sabırla, yılmadan çalışmalı,proleter devrimcilerin birliği için her dönem üzerimize düşen görevleri yerine getirmeli, daima çoğunlukla birleşme, zirveye tırmanma ruhuyla mücadele etmeliyiz.

Mustafa Suphi yoldaşın fikirleri, mücadelesi, proletaryanın davasına bağlılık ve fedakarlık ruhu örnek olsun!

MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİ İNCELEYELİM, ARAŞTIRALIM, ÖZÜMLEYELİM

Emperyalistler ve gericiler kağıttan kaplandır

Mao Zedung'un bu formülasyonu, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, modern revizyonizme ve gericiliğe karşı yiğitçe mücadele eden dünya halklarına bugün de ışık tutuyor.

Devrimciler, devrimci olarak kalabilmeleri için, "düşmanı küçümsemeye, mücadele etmeye ve zafer kazanmaya ceraset etmelidirler." Düşmanı yenilmez devler gibi gören, düşman kampı çelişkisiz bir bütün gibi gösteren her türlü anlayış, düşman karşısında teslimiyetin teorisini yapmaktan başka birşey yapmıyor. Tarihi ve stratejik açıdan düşmanı küçümsemeye cesaret edemeyen asla devrim yapamaz ve asla uzun süre devrimci olarak kalamaz. Ama aynı zamanda, her somut durumda ve taktik olarak düşmanı ciddiye almayı bilmeyenlerin de devrim yapmaları ve devrimci olarak kalmaları mümkün değildir.

"Düşmana karşı mücadele için, uzun süreden beri, stratejik açıdan ciddiye almak anlayışını geliştirdik. Bu ayrıca, genel bir bakış açısından düşmanı küçümsememiz, ama her somut durumda ciddiye almamız anlamına gelir. Genel bir bakış açısından düşmanı küçümsemezsek, oportünizm hatasına düşeriz...Ama somut meselelerde ve belirli düşmanlarla uğraşırken, onları ciddiye almazsak, maceracılık hatasına düşeriz."

Eğer devrimciler, düşmanı stratejik olarak küçümsemeyi bir yana bırakmışsa, emperyalistlerin ve gericilerin altedilebileceğine artık inanmıyorsa, bu inançsızlığın doğal bir sonucu olarak düşmanı güçlü göstermek ve halklara düşmanın gücü karşısında korku salmanın bir bir yolunu deniyorlarsa, onlar devrimci mücadeleyi asla yürütemeyeceklerdir.

Eğer devrimciler, emperyalistleri ve gericileri her somut durumda ciddiye almayı, devrimci güçleri pekiştirecek ihtiyatlı ve ciddi taktikleri geliştirmeyi başaramıyor, sadece genel devrim hedefini göstermekle yetiniyor, içi boş lafazanlıkla düşmanın yenileceğini sanıyorlarsa, düşmanın önünde teslimiyetin şartlarını hazırlıyorlar demektir.

Düşmanı stratejik bakımdan küçümsemek, taktik bakımdan ciddiye almak, bize, yürüttüğümüz mücadelede her zaman ışık tutmalıdır.

Halkın Yolu ve Devrimci Teori, önümüzdeki devrimci adımı zafere ulaştırmak için emperyalistleri, emperyalizme bağımlı tekelci kapitalistleri ve toprak ağalarını yenmemiz gerektiğine işaret ediyor. Devrimimizin önündeki bu üç düşmanı da kısaca "3 dağ" diye isimlendiriyor.

Devrimimizin önündeki bu "3 dağ" genel, tarihi ve stratejik açıdan baktığımızda gerçek dağlar mıdır ?

Kesinlikle hayır !

Onlar, temelleri zayıf, altı giderek boşalan, çürüyen, çökmeye yüz tutmuş dağlardır. Onlar bu çürümenin, çökmenin, altlarının giderek boşalmasının önüne hiç bir zaman ve hiç bir şekilde geçemiyeceklerdir. Tarihin çarkını geriye işletecek bir mekanizma icat etme çabaları her zaman başarısızlığa uğramaya mahkumdur. Nasıl ki emperyalizm, asalak, çürüyen, can çekişen kapitalizmse, emperyalist dünya sisteminin bir parçası olan bizim gibi ülkelerin rejimleri de aynı hastalıkla malüldür. "3 dağ" da "asalak, çürüyen, can çekişen" düşmanlardır.

Düşmanlarımız yani "3 dağ'ı stratejik olarak küçümsemez, onların stratejik olarak kağıttan kaplan olduğunu görmezsek, onların görünümde canlı ve gerçek kaplanlar olmasına aldanırsak, asla devrim yapmaya ve devrim uğruna mücadele etmeye cesaret edemeyiz."

"Emperyalistlerin bölünmez bir bütün olduğunu", "emperyalistlerin her zaman ve her şart altında devrime karşı birleşeceklerini" iddia edenler, çağımızın temel kanunlarından biri olan eşitsiz gelişme kanununu bir süs haline getirenler, emperyalist sistemin özünde var olan anarşiyi görmeyenler, onun "asalak, çürüyen, can çekişen kapitalizm" olduğunu kavramayanlar nasıl emperyalizmi stratejik olarak küçümsiyebilirler ?

Aynı şekilde "3 dağ" ın gücünü içi kof, altı boş, çürüyen, çöken bir güç olarak değil de, gerçek ve geçit vermez dağların gücü gibi görenler; "3 dağ" ı gerçek bir kaplan, karşısında halkı da fare gibi görenler ve göstermeye çalışanlar; emperyalistler arası çelişmelerden, emperyalistlerle işbirlikçileri arasındaki çelişmelerden bahsedilmesini bile yasaklayanlar nasıl düşmanları stratejik olarak küçümseyebilirler ?

Küçümseyemeyeceklerini gerek ülkemizdeki gerekse dünyadaki bir çok olay gösterdi. Bu görüşleri savunmanın kişiler ve örgütleri, kendi iradelerinden bağımsız olarak, doğrudan doğruya revizyonizme ve emperyalizme teslimiyete götüreceğini bir çok kez gördük. '71 deneyi bunun acı bir örneğidir

'71 de revizyonizm temelinde yükselen küçük burjuva devrimci akımlar, düşmanı taktik olarak küçümsüyor, maceracılık yapıyor, düşmanı yermek için en geniş kitlelerle birleşme gereğini kavramıyorlardı. Ama bu onların düşmanı stratejik bakımdan küçümsedikleri anlamına gelmiyordu. Tam tersine bu maceracı çizgilerinin temelinde düşmanı stratejik açıdan büyüten revizyonizme, teslimiyet çizgisi yatıyordu. Onlar, Kruşçef revizyonizmine dayanarak emperyalistlerin ve gericilerin gerçek kaplanlar olduğunu sanıyorlar, buna uygun entegrasyon teorilerini, "3. bunalım dönemi" teorilerini ilan ediyorlardı. Böylece onların düşmanı taktik açıdan küçümseme hatalarının temelinde, düşmanı stratejik açıdan gözde büyüten emperyalizmin "gücü" karşısında boyun eğen revizyonizme teslimiyet çizgisi yatıyordu. Onların taktik plandaki maceracı çizgilerini yıkabilmenin yolu da stratejik plandaki revizyonizme teslimiyet çizgisini tespit ve teşhir etmekten geçiyordu. Nitekim, bu akımların '71 deki küçük burjuva devrimci çizgilerinin temelinde, emperyalizmi stratejik olarak gözde büyüten, revizyonizme teslimiyet çizgisi açığa çıkarıldığında bu akımlar büyük ölçüde teşhir ve tecrit oldular.

Çoğu zaman düşmanı taktik olarak küçümseyen maceracı akımlar, aslında düşmanı stratejik bakımdan gerçek kaplan gibi gören teslimiyetçi akımlardır. Bunların yüzünü açığa çıkarmak için kavranacak esas halka, emperyalistlerin ve bütün gericilerin kağıttan kaplan olduğunu olgulara dayanarak ispatlamaktır.

Düşmanı stratejik açıdan küçümsemek soyut bir cesaret meselesi değildir. O, özünde zayıf olduğu için küçümsenmelidir. O, içinden çıkamıyacağı çelişkiler içinde boğulmuş olduğu için, tarihin ve insan toplumlarının gelişmesine ters düştüğü için küçümsenmelidir. Düşmanın bu tarihi açmazını göremeyenler onu küçümsemeye cesaret edebilirler mi ? Tabi ki edemezler ! Ancak tarihi, kahramanların, "cesur" komutanların yarattığına inanlar, bir yandan düşmanı gözde büyütmenin teorisini yaparlarken, bir yandan da düşmanı stratejik olarak küçümsediklerini iddia edebilirler ! Ama onların bilimsel gerçeklere dayanmayan bu iddiaları, hayatın gerçekleri ile karşı karşıya geldiğinde düşmanın önünde teslim olurlar.

Emperyalistler, emperyalizme bağımlı tekelci kapitalistler ve toprak ağaları ne kadar şişinirlerse, ne kadar halkın üzerinde korku salmaya çalışırlarsa, ne kadar "karşı konulmaz", "yenilmez" pozları takınırlarsa takınsınlar, eninde sonunda mutlaka yenileceklerdir. Bu, her sabah güneşin doğması kadar açık ve kesindir. Onları, proletaryanın örgütlü öncüsünün önderliğinde ki milyonlarca halkın ihtilalci mücadelesi yerlebir edecektir. Bazıları "3 dağ"ı gözünde büyütse de, düşmanın halkı yıldırma çabalarının aleti olsa da, halkın moralini düşürmeye düşmanın gururunu okşamaya çalışsa da bu değiştirilemez. Gerek ülkemizde "3 dağ" ın, gerekse dünyada tüm emperyalistlerin ve gericilerin yenilmesi ve onların iktidarlarının paramparça edilmesi kaçınılmazdır. Bu bakımdan biz onları stratejik bakımdan daima küçümsemeliyiz.

Ama taktik bakımdan ve somut durumlarda durum böylemidir ? Kesinlikle hayır ! taktik bakımdan onlar gerçek kaplandır, gerçek dağlardır. Bu nedenle, onlara karşı yürüttüğümüz her somut mücadelede, ihtiyatlı olmaz, güclerimizi hesaba katmaz, düşmanı laf ebeliği ile yeneceğimizi sanırsak kafamızı kavalara çarpar, sağa- sola yalpalamaktan kurtulamayız.

Herhangi bir somut durumda taktiğimizi kendi ve düşman güçlerin somut tahliline dayandırmazsak, o somut durumda eylemi başarıya ulaştırmak için eylemin hedefini ve sınırını tespit etmezsek, o somut eylem etrafında birleştirilebilecek bütün güçleri birleştirmeye, ara güçleri tarafsızlaştırmaya (ya da kazanmaya) iflah olmazları tecrit etmeye yönelmezsek "bire karşı onu" çıkartmak yerine "ona karşı biri çıkartmaya" kalkarsak, düşmanlar arasında objektif olarak var olan çelişmelerden yararlanmazsak, mücadele için yeterli hazırlığı yapmazsak, her bir mücadelede zafer kazanmamız, küçük zaferleri büyük zaferlere dönüştürmemiz imkansız olur.

Bu bakımdan şayet biz, devrim yapmak istiyorsak, taktik olarak düşmanı ciddiye almak, onun karşısında ihtiyatlı olmalı maceracılığa düşmemeliyiz.

Marksist-Leninistler, düşmanı nihai olarak yenilgiye uğratmak için hayatın her alanında küçük küçük zaferler kazanmaya ihtiyacının olduğunu, bu zaferleri kazanmak için de bütün şartları dikkate almanın, bütün olumlu faktörleri harekete geçirmenin, kitlelerin ihtilalci insiyatiflerini harekete geçirmenin zorunlu olduğunu bildikleri için, taktik olarak düşmanı ciddiye alırlar. Oportünistler ise, düşmanı stratejik bakımdan gözlerinde büyüttükleri icin, taktik olarak düşmanı ciddiye almak denince onun önünde teslim olmayı anlarlar. İşte Halkın Sesi oportünistlerinin 1 Mayıs ta yaptıkları budur. Onların "siyasetleri" hükümet politikalarıyla yürütmelerinin nedeni budur. Bütün kitlelerin ayakta olduğu Türkiye'de bir seneden fazla bir zamandır bir tek "kalma eylemi" bile yapmamalarının, yapmaya cesaret edememelerinin nedeni budur.

Mao Zedung'un yolundan gerçekten gitmek, ancak, düşmanı stratejik olarak küçümseme, taktik olarak ciddiye alma anlayışını hayata uygulamakla mümkün olur. Gerek Mao'yu reformculaştıranlara, gerekse reddeden oportünistlere karşı mücadelemizde bu önemli bir silahımız olmalıdır.

Yaşasın Marksizm-Leninizm- Mao Zedung düşüncesi.

Halkın Yolu'nun devrimimizin 3 düşmanını "3 dağ" diye isimlendirmesinin temel nedeni, kullanılma ve anlaşılma kolaylığıdır. Ayrıca bu formülasyon bize ait değildir. Dünya devrimci literatürüne geçmiş, Çinli yoldaşların bir formülasyonudur. Bu ifadeyi Mao, ilk defa "Dağları Taşıyan Budala İhtiyar" başlıklı yazısında kullanmıştır. Bu ifade bir Çin masalından alınmadır. Mao Zedung bu masalı aktardığı yazısında şöyle diyor :" Bütün ülke halkını, Çin'in gericilere değil Çin halkına ait olduğu inancıyla harekete geçirmeliyiz " "Çin halk kitleleri ayağa kalkıp bizimle birlikte kazarlarsa, bu iki dağı niçin yerle bir etmeyelim ? "

Mao Zedung'un bu yazısında işlediği düşünce düşmanı yenmeye cesaret etme, düşmanı stratejik bakımdan küçümseme anlayışıdır. Bu bakımdan, bu ifadenin literatüre geçmesinin kaynağında düşmanı stratejik olarak küçümseme anlayışının olduğunu akıldan çıkarmamalı, "3 dağ" derken onları gerçek dağlar gibi almamalıyız.

Sözünü ettiğimiz yazıda "iki dağ" denmektedir. Ancak Çinli yoldaşlar daha sonraları devrimin 3 büyük düşmanı olan emperyalizm, bürokratik kapitalizm ve feodalizmi anlatmak için "3 dağ" ifadesini kullanmışlardır.

Amerikalı muhabir Anna Louis Strong'la yapılan konuşma'dan

MAO: Atom bombası ABD gericilerinin insanları korkutmak için kullandıkları kağıttan bir kaplandır. Görünüşte korkunçtur, ama gerçekte öyle değildir. Elbette atom bombası bir kitle katliamı silahıdır; ama savaşın sonucunu belirleyen, yeni tipte bir-iki silah değil, insandır.

Bütün gericiler kağıttan kaplandır. Görünüşte korkunçturlar ama gerçekte o kadar güçlü değildirler. Uzun vadede gerçekten güçlü olan, gericiler değil, halktır. Rusya'da 1917 Şubat Devriminden önce gerçekten güçlü olan hangi taraftı? İlk bakışta güçlü görünen çardı, ama Şubat Devriminin aniden patlak veren fırtınasıyla yıkıldı gitti. Son tahlilde Rusya'da güçlü olan, İşçi - Köylü ve Asker Sovyetleriydi. Çar yalnızca kağıttan bir kaplandı. Bir zamanlar Hitler de çok güçlü sayılmıyor muydu? Ama tarih, onun kağıttan bir kaplan olduğunu kanıtladı. Mussolini de öyleydi, Japon emperyalizmi de. Oysa görüldü ki, Sovyetler Birliği'nin ve bütün ülkelerin demokrasi ve özgürlüğe tutkun halklarının gücü sanılandan çok daha fazladır.

Çan Kay-Şek ve onun destekçisi olan ABD gericilerinin tümü de kağıttan kaplandır. ABD emperyalizminden söz ederken, halk, onun son derece güçlü olduğu hissine kapılmış görünüyor. Çin gericileri, Çin halkını korkutmak için Birleşik Amerika'nın "gücü"nü kullanmaktadırlar. Ama tarihteki bütün gericiler gibi ABD gericilerinin de pek güçlü olmadıkları ortaya çıkacaktır. Birleşik Amerika'da gerçekten güçlü olan başkasıdır: Amerikan halkı.

Çin'e bakalım. Bizim, sadece darı ve tüfeklerimiz var, fakat tarih sonunda bizim darı ve tüfeklerimizin Çan-Kay-Şek'in uçak ve tanklarından daha güçlü olduğunu ortaya koyacaktır. Çin halkı hala birçok güçlükle karşı karşıyadır ve ABD emperyalizmi ile Çin gericilerinin ortak saldırılarından kaynaklanan güçlüklerden daha uzun süre zarar görecektir ama bütün bunlara rağmen bu gericilerin bozguna uğrayacağı ve bizim zafere ulaşacağımız gün gelecektir. Bunun nedeni açıktır: Gericiler gericiliği, biz ise ilerlemeyi temsil ediyoruz.

Bu, İkinci Dünya Savaşının bitmesinden kısa bir süre sonra, Mao Zedung yoldaşın uluslararası ve ülke içi durumla ilgili olarak yaptığı çok önemli bir açıklamadır. Mao Zedung yoldaş "Bütün gericiler kağıttan kaplandır" şeklindeki ünlü tezini burada ortaya attı. Bu tez, ülkemiz halkını ideolojik bakımdan silahlandırdı, halkın zafere olan inancını pekiştirdi ve Halk Kurtuluş Savaşında son derece büyük bir rol oynadı. Lenin'in emperyalizmi "kilden ayaklı bir dev" olarak görmesi gibi, Mao Zedung yoldaş da emperyalizmi ve bütün gericileri kağıttan kaplanlar olarak görmektedir; her ikisi de meselenin özüne inmektedir. Bu tez, devrimci halk için temel bir stratejik kavramdır. İkinci Devrimci İç Savaş döneminden beri, Mao Zedung yoldaş tekrar tekrar şuna işaret etti: Devrimciler, stratejik bakımdan, bütün açısından düşmanı küçümsemeli, ona karşı mücadele etmeye ve zafer kazanmaya cesaret etmelidirler; aynı zamanda taktik bakımdan, tek tek parçalar açısından, her özel mücadelede düşmanı ciddiye almalı, temkinli olmalı, mücadele sanatını özenle incelemeli ve geliştirmeli ve düşmanı adım adım tecrit etmek ve yok etmek üzere farklı zaman, yer ve şartlara uygun mücadele biçimlerini benimsemelidirler. 1 Aralık 1958'de Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun Vuçang'daki toplantısında Mao Zedung yoldaş şöyle dedi:

"Dünyada ikili bir tabiata sahip olmayan hiç bir şey olmadığı gibi (bu, zıtların birliği yasasıdır), emperyalizmin ve bütün gericilerin de ikili bir tabiatı vardır: Onlar aynı zamanda hem gerçek kaplanlar hem de kağıttan kaplanlardır. Tarihte, iktidarı ele geçirmeden önce ve ele geçirdikten sonra bir süre, köle sahipleri sınıfı, feodal toprak ağaları sınıfı ve burjuvazi, zinde, devrimci ve ilericiydiler; gerçek kaplanlardı. Ancak zamanla, bunların zıtları olan köle sınıfı, köylü sınıfı ve proletarya, adım adım güçlendikçe, bunlara karşı mücadeleye giriştikçe ve bir çığ gibi büyüdükçe, bu hakim sınıflar adım adım kendi zıtlarına dönüştüler; gericiler haline, geri unsurlar haline, kağıttan kaplanlar haline geldiler. Ve sonunda halk tarafından yıkıldılar ya da bir gün yıkılacaklardır. Gerici, geri ve çürümekte olan sınıflar, halka karşı giriştikleri son ölüm-kalım mücadelelerinde bile bu ikili tabiatlarını korudular. Bir yandan gerçek kaplanlardı; insanları milyonlarca, on milyonlarca insanı parçaladılar. Halkın mücadelesi, güçlükler ve acılarla dolu bir dönemden geçti; bu yol üzerinde pek çok iniş çıkışlar vardı. Çin'de emperyalizmin, feodalizmin ve bürokrat kapitalizmin hakimiyetini yıkmak, Çin halkının yüz yıldan fazla zamanını aldı ve 1949'da zafere ulaşıncaya kadar onmilyonlarca Çinlinin hayatına mal oldu. Bakın! Emperyalizm, feodalizm, bürokrat-kapitalizm bir zamanlar canlı kaplanlar, demirden kaplanlar, gerçek kaplanlar değil miydi? Ama sonunda kağıttan kaplanlar, cansız, kof kaplanlar haline geldiler. Bunlar tarihi gerçeklerdir. Bunlar, insanların gördükleri, duydukları gerçekler değil midir? Bunların binlercesi ve onbinlercesi gerçekten de olmuş, yaşanmıştır! Binlercesi ve onbinlercesi! Bu yüzden uzun vadeli bakış açısından, strateji açısından meselenin özüne bakıldığında, emperyalizm ve bütün gericiler gerçekte neyseler öyle görülmeli, yani kağıttan kaplanlar olarak görülmelidirler. Stratejik düşüncemizi bu temel üzerinde inşa etmeliyiz. Öte yandan, onlar aynı zamanda insanları parçalayabilecek canlı kaplanlar, demirden kaplanlar, gerçek kaplanlardır. Taktik düşüncemizi de bu temel üzerinde inşa etmeliyiz."

Düşmanı stratejik olarak küçümsemenin ve taktik olarak onun gücünü hesaba katmanın zorunluluğu konusunda bkz. "Çin Devrimci Savaşında Strateji Meseleleri", Beşinci Bölüm, Altıncı Kısım, Mao Zedung, Seçme Eserler Cilt I, Aydınlık Yayınları, s. 274-281 ve bu ciltte "Partinin Bugünkü Siyaseti ile İlgili Bazı Önemli Meseleler Üzerine" Birinci Bölüm, s. 200-201.